

A5474 II

D2.15

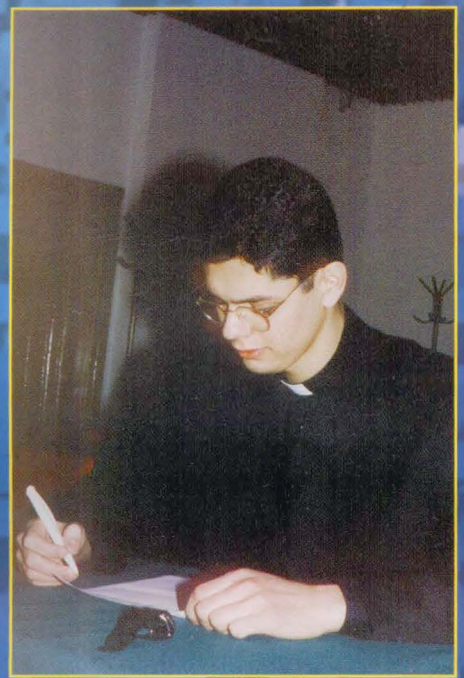
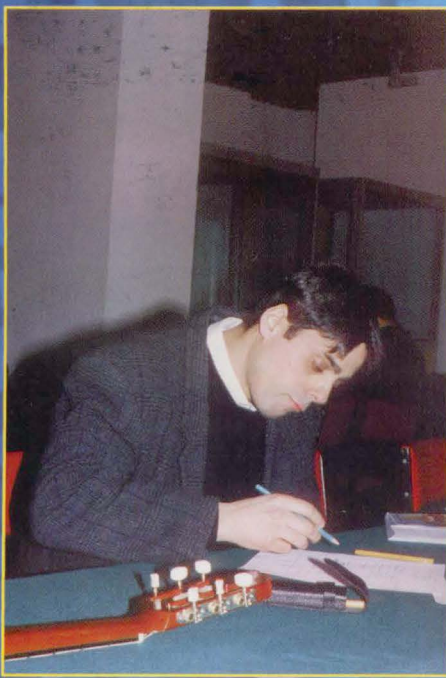
Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej
Nr 105 kwiecień 1998

TARBUD '98

V Ogólnopolska Olimpiada Języka Polskiego dla Cudzoziemców

Fot. Adam Książnicki

Studium Języków Obcych rozbudowuje się

Fot. Piotr Krasicki /SPAF

V Ogólnopolska Olimpiada Języka Polskiego dla Cudzoziemców

Zwyciężył najlepszy

Olimpiada Języka Polskiego dla Cudzoziemców, organizowana co dwa lata przez Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców PWr., w tym roku miała szczególny zasięg i oprawę. Zaproszenia do udziału rozesłano do wszystkich ośrodków w Polsce, w których cudzoziemcy przygotowują się do studiów. Tam też przeprowadzone zostały eliminacje wstępne. Do finału, który odbył się w dniach 20-22 marca br. w Domu Pracy Twórczej Politechniki Wrocławskiej „Radość” w Szklarskiej Porębie, zakwalifikowały się 24 osoby reprezentujące 16 krajów – Brazylię, Etiopię, Finlandię, Indie, Jordanię, Litwę, Nepal, Niemcy, Nigerię, Palestynę, Portugalię, Rosję, Sudan, Syrię (Kurdystan) i Tanzanię.

Mecenat nad konkursem, tradycyjnie już, sprawowało Biuro Kształcenia Zagranicznego Ministerstwa Edukacji Narodowej, które reprezentował jego dyrektor, dr Bogusław Szymański. W imieniu Prorektora ds. Nauczania, prof. L. Jacaka, również patronującego Olimpiadzie, występowała pani Krystyna Galińska z Biura Programów Międzynarodowych. Przyjechali ponadto współorganizatorzy: pan mgr Andrzej Rydzewski z Biura Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą MEN, prof. dr Anna Dąbrowska z Uniwersytetu Wrocławskiego, dr Lech Kaczmarek – dyr. SJPC w Łodzi, dr Tomira Woszczak – dyr. SJPC Poli-

techniki Świętokrzyskiej, dr Wiesław Stefańczyk z Instytutu Polonijnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, dr Hanna Krupińska-Łyp z WSP w Rzeszowie, mgr Urszula Sajkowska – dyr. Szkoły Języka Polskiego „Linguae Mundi” w Warszawie, mgr Aneta Banasik, mgr Anna Szynoradzka, mgr Mirosław Czupka z Uniwersytetu Śląskiego, Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców Politechniki Wrocławskiej reprezentowali mgr Marian Górecki i mgr Grażyna Balkowska.

Pierwszego dnia zawodnicy rozwiązywali test olimpijski, składający się z 13 ćwiczeń (sprawdzających znajomość gramatyki, oprowadzenie słownictwa i reguł składni) i z zadania dodatkowego, które polegało na interpretacji wiersza Wisławy Szymborskiej. Przygotowywali ponadto wypowiedź pisemną na jeden z czterech proponowanych tematów. Jury Olimpiady, w skład którego weszli przedstawiciele wyższych uczelni z Katowic, Krakowa, Rzeszowa, Warszawy i Wrocławia, oceniało testy i prace pisemne.

Kierownik Studium Języków Obcych mgr Marian Górecki przygotował i poprowadził wycieczkę, aby uczestnicy Olimpiady mogli nacieszyć się pięknem gór. W tym czasie jury pod przewodnictwem prof. Anny Dąbrowskiej z Uniwersytetu Wrocławskiego słuchało wypowiedzi ustnych uczestników konkursu. Dla jurorów, którzy uczyli języka polskiego jako obcego, polszczyzna olimpijczyków była prawdziwą nagrodą za pracę. Najwyższy poziom biegłości zaprezentował Portugalczyk Lino d'Almeida, mówiący po polsku zupełnie bezbłędnie. Wypowiedzi wielu zawodników były bardzo interesujące, np. Hinduska Anjali Dixit w sposób niezwykle wyważony porównywała sytuację kobiet w Polsce i w Indiach, a Kurd z Syrii, Kawa Omar, już po wypowiedzi na zadany temat, oczarował audytorium opowieścią o kurdyjskim bohaterze narodowym Kawie, którego imię otrzymał, a którego pamięć czci się w Kurdystanie od ponad 2800 lat właśnie w dniu 21 marca.

W sobotni wieczór prof. Anna Dąbrowska ogłosiła werdykt jury. Laureatem V Ogólnopolskiej Olimpiady dla Cudzoziemców został Lino Agostino de Rosario de Almeida (Lino d'Almeida) – Portugalczyk, drugie miejsce ex aequo otrzymali: Nasreldain Abdalla z Sudanu i Kawa Omar – Kurd z Syrii. Trzecie miej-

Dokończenie na stronie 20

Próba wręczania?

Szanowni Państwo,

Okazuje się, że PWr uczestniczy w wielu wydarzeniach kształtujących życie gospodarcze regionu. Do najważniejszych należą Międzynarodowe Targi Budownictwa, które odbyły się już po raz dziesiąty w Hali Ludowej. Finał tego wydarzenia, czyli wręczenie nagród, dokumentuje zdjęcie na okładce: JM Rektor i dziekan Wydziału Budownictwa trzymają puchar, który za chwilę otrzyma firma FORM.

Prima Aprilis, który minął niedawno, jest u nas tradycyjnie czczony nowymi siatkami płac, które doprowadzają do salw śmiechu największych nawet ponuraków. A jednak nie wszyscy są skłonni do rozrzutności. Można napotkać głosy wzywające do racjonalizacji wydatków – zawiera je podziemne pismo *Skapiec Akademicki*. Zamieszczamy rozmowę z jego twórcą. Tematy finansowe były też m.in. przedmiotem wyjątkowo obszernego posiedzenia Senatu PWr. Powracały jak bumerang przy okazji wizyt dyrektora Stanisława Madeja z MEN, a także szefa KBN, który gościł na Kolegium Rektorów. Poinformował on o możliwościach, jakie otwiera planowane uczestnictwo Polski w V Ramowym Programie Unii Europejskiej.

A jednak pieniądze to nie wszystko, choć – jak mawiała Krecia Pataczówna – przyjemniej jest płakać we własnym mercedesie niż na stopniach tramwaju. Dlatego z radością odnotowujemy nowy tytuł profesorski, sukcesy studentów-obcokrajowców na Olimpiadzie Języka Polskiego i trzymamy palce za sukcesy kandydatów do nagrody Ministra Edukacji Narodowej.

Zaś z okazji Wielkanocy życzymy wszystkim naszym Czytelnikom wielu radości i pogody ducha.

Redakcja

Fot. Piotr Krasicki/SPAF

Na zdjęciach obok:

1. ks. Lino Agostinho do Rosario de Almeida z Portugalii

2. komisja egzaminacyjna przy pracy (dr Tamira Woszczak – SJO Politechnika Świętokrzyska, dr Hanna Krupińska-Łyp – Rzeszów, dr Bogusław Szymański – MEN, prof. dr hab. Anna Dąbrowska – UW, dr Wiesław Stefańczyk – UJ, mgr Urszula Sajkowska – „Linguae Mundi”, Warszawa, mgr Grażyna Balkowska – PWr)

3. Marcos André Nascimento Silva z Brazylii

4. Rozmowy przed egzaminem ustnym w hallu „Radości”

5. Śnieg za oknami, ale kierownik Studium Nauki Języków Obcych mgr Marian Górecki wraz ze studentami idą topić Marzannę

6. Zbiorowe zdjęcie. Na szczycie schodów mgr Andrzej Rydzewski z Biura Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą MEN. Na dole Sylwia Suárez z Kuby, studentka Akademii Medycznej.

Pryzmat

Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka

Redakcja: bud D-5, pok.22, tel. 320 22 89 i 320 21 17

e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Opr. graf., skanowanie, DTP, skład i lamowanie, korekta: redakcja

Kolor naświetla: „FUNNA” W-w, ul. Krupnicza 2/4

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakł. 1500 egz.

R O Z M A I T O Ś C I

KATALOG CZASOPISM ZAGRANICZNYCH

Po raz ósmy ukazał się „Środowiskowy katalog czasopism zagranicznych”, opracowany w Bibliotece Głównej PWr. Wydawnictwo to ma już siedmioletnią tradycję. Obecna edycja zawiera prawie 3000 tytułów czasopism prenumerowanych przez 22 wrocławskie biblioteki naukowe.

Czasopisma zewidencjonowano zarówno według klucza alfabetycznego, jak i rzeczowego.

Jako osobny rozdział zamieszczono wykaz baz danych na dyskach optycznych oraz światowych serwisów on-line wraz z ich krótką charakterystyką.

KBN INFORMUJE

Dyrektorem Departamentu Informacji i Promocji w Komitecie Badań Naukowych został dr Tadeusz Zaleski z Gdańska. Funkcję tę objął 16 marca 1998. Do tego czasu był on zastępcą naczelnika Wydziału Informacji, Współpracy i Promocji Urzędu Miejskiego w Gdańsku, a poprzednio – do września 1996 roku – kierownikiem Ośrodka Informacji i Promocji na Uniwersytecie Gdańskim.

NEGOCJACJE...

W trakcie posiedzenia Komitetu Badań Naukowych (15 bm.) przewodniczący KBN prof. Andrzej Wiszniewski poinformował, że rozpoczynają się negocjacje w sprawie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej obejmujące 31 dziedzin. **Pierwszą z nich jest nauka**, uznana za najlepiej przygotowaną i mogącą stworzyć pewien model negocjacji. Przewodniczącym zespołu ze strony polskiej będzie dr Jan Krzysztof Frąckowiak, podsekretarz stanu w Komitecie Badań Naukowych i sekretarz KBN. Rozmowy w Brukseli rozpoczną się 27 kwietnia br.

ROZWÓJ BIOTECHNOLOGII

Doświadczenia amerykańskie wskazują, że zastosowanie w przemyśle biotechnologii wymaga z jednej strony ogromnego kapitału ale też i generuje olbrzymie zyski. W Polsce fuzję biotechnologii z przemysłem hamuje przede wszystkim przez brak rozwiązań legislacyjnych. Z inicjatywy KBN oraz Fundacji na rzecz Rozwoju Administracji Publicznej ukazało się w wydaniu książkowym opracowanie pt. **“Rozwój Biotechnologii - projekt rozwiązań prawnych dotyczących stosowania genetycznie modyfikowanych organizmów”**, w którym przedstawiono także takie zagadnienia jak: kierunki rozwoju biotechnologii, zagrożenia związane z jej rozwojem czy standardy bioetyczne.

POWSTAŁA FUNDACJA

W marcu 1997 roku powstała fundacja „Cre-scendum est – Polonia” ustanowiona przez Aleksandra Gudzwatego. Siedzibą fundacji jest miejscowość Mariew koło Warszawy.

Celem fundacji jest stworzenie dla szczególnie uzdolnionej młodzieży warunków zapewniających pełny rozwój zdolności i talentów, zwłaszcza przez umożliwienie jej kształcenia się na najlepszych uczelniach zagranicznych i krajowych.

Fundacja realizuje swój cel poprzez:

- udzielanie stypendiów, zapomóg i innych form pomocy,
- finansowanie krajowych i zagranicznych studiów, kursów i innych form kształcenia,
- organizowanie i finansowanie wykładów, sympozjów, seminariów, warsztatów naukowych, konferencji i kursów,
- przyznawanie nagród i wyróżnień za szczególne osiągnięcia naukowe,
- organizowanie i finansowanie konkursów mających na celu wyłonienie szczególnie uzdolnionej młodzieży.

W związku ze swoją działalnością Fundacja:

- współpracuje ze środowiskami oświaty, nauki, techniki, kultury oraz wyższymi uczelniami i szkołami średnimi w kraju i za granicą,
- współpracuje z krajowymi, zagranicznymi i międzynarodowymi organizacjami studenckimi i młodzieżowymi,
- gromadzi środki pieniężne i zasoby materialne na rzecz instytucji realizujących cele Fundacji oraz niesie pomoc finansową takim instytucjom,
- wspiera i aktywizuje wszelkie inicjatywy służące celowi Fundacji.

Blizsze informacje o fundacji można uzyskać pod adresem:

BARTIMPEX
ul. Marszałkowska 77/79
Warszawa.

DWIE INICJATYWY

Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN podjął dwie inicjatywy, które mogą zainteresować studentów wielu kierunków studiów.

Pierwsza z nich to Letnie Warsztaty Fizykochemii Ciała Stałego „Niskie Łąki '98”, które odbędą się w dniach 1-7 lipca 1998.

Druga – to kolejna edycja Konkursu o Stypendium Naukowe im. W.Trzebiatowskiego. Stypendium to można uzyskać za wyróżniającą się pracę magisterską z fizyki lub chemii ciała stałego.

Blizsze informacje o obu inicjatywach można znaleźć na stronach internetowych:

<http://www.int.pan.wroc.pl/warszt98.htm>
oraz
<http://www.int.pan.wroc.pl/stypnauk.htm>

DZIAŁ NAUKI INFORMUJE

... , że w dniu 6 maja 1998 r. firma GAMBIT współpracująca z firmą Wolfram Research, producentem pakietu MATHEMATICA, organizuje prezentację najnowszej wersji pakietu MATHEMATICA z aplikacjami dodatkowymi do pakietu. Prezentacja nastąpi w autobusie reklamowym Mathmobile przed budynkiem H-1 przy ul. Norwida.

TELEFONY

Jak zauważyło już wielu pracowników, przestał działać telefon 2600 będący informacją o wewnętrznych numerach Politechniki Wrocławskiej. Jak poinformował Prorektor ds. Ogólnych dr L.Jankowski, wynika to z oszczędności. Uczelnia płaci bardzo duże rachunki za połączenia telefoniczne. W skali uczelni są to kwoty około 1400 tysięcy zł, a w związku z zapowiedzianym podniesieniem VAT od usług telekomunikacyjnych z 7% do 22% trzeba się liczyć z dalszym wzrostem wydatków.

Tymczasem są jednostki organizacyjne, w których opłaty za telefon osiągnęły pułap 600 zł na pracownika albo ponad 1000 zł na jednego nauczyciela akademickiego. Jeżeli dzieje się tak w instytutach, które mają dużą liczbę zleceń, można przypuszczać, że w ten sposób następuje dofinansowanie zleceń z kosztów wydziałowych. Wydaje się jednak dziwne, że występują tak duże różnice. Są instytuty, w których obciążenie rachunkami telefonicznymi wynosi tylko 77 zł na osobę na rok, podczas gdy w innych ponad 20-krotnie więcej (np. 1680 zł). Dlatego władze Uczelni zamierzają nakłaniać pracowników do oszczędności. Żeby umożliwić rozróżnienie między rozmowami prywatnymi i służbowymi, planuje się udostępnienie numerów, z których będzie można uzyskać połączenie na własny rachunek.

PRZEPRASZAMY...

• W informacjach z Wydziału Chemicznego błędnie podaliśmy dwa nazwiska. Wszczęto postępowanie w sprawie nadania tytułu naukowego profesora dr hab. Andrzejowi Kmiciewi. Wszczęto też postępowanie w sprawie powołania na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr hab. Józefa Głowińskiego. Przepraszamy.

• Mylnie podaliśmy też nazwisko autora zdjęcia „Wszyscy ludzie dyrektora (biblioteki)”. Autorką zdjęcia jest pani Anna Kołodziejczyk z Biblioteki Głównej. Przepraszamy.

S E N A T

XVIII POSIEDZENIE SENATU

(26.03.1998 r.)

Posiedzenie rozpoczęło się od wspomnienia o zmarłym doktorze h.c. PWr inż. arch. Zdzisławie Pręgowskim.

• Senat zatwierdził wnioski o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego PWr siedmiu osób: **dr hab. inż. arch. Elżbiety Trockiej-Leszczynskiej** (Wydz. Architektury), **dr hab. inż. Sylwestra Kobiela** (Wydz. Budownictwa LiW), **dr hab. inż. Romana Szelocha** (Wydz. Elektroniki), **dr hab. inż. Ignacego Dudzikowskiego** (Wydz. Elektryczny), **dr hab. inż. Artura Wilczyńskiego** (Wydz. Elektryczny), **prof. dr hab. inż. Stefana Caconia** (Wydz. Górniczy) i **dr hab. inż. Ireneusza Józwiaka** (Wydz. Informatyki i Zarządzania).

Zatwierdzono też 6 wniosków o ponowne mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego: **dr hab. inż. Jolanty Grzechowiak** (Wydz. Chemiczny), **dr hab. Andrzeja Kudłaszyka** (Wydz. Informatyki i Zarządzania), **dr hab. Zygmunta Mazura** (Wydz. Informatyki i Zarządzania), **dr hab. inż. Mieczysława Mieczysłowskiego** (Wydz. Mechaniczno-Energetyczny), **dr hab. inż. Macieja Kulisiewicza** (Wydz. Mechaniczny) i **dr hab. inż. Andrzeja Matyni** (Wydz. Chemiczny).

• Przyjęto listę kandydatów do nagrody Ministra EN. Zaakceptowano wniosek **prof. H. Hawrylaka**, by nie zawęzić propozycji zgłoszonej przez Senacką Komisję ds. Rozwoju Kadry Naukowej. (Wykaz indywidualnych i zbiorowych kandydatów do nagrody publikujemy oddzielnie).

• **Prof. Jerzy Gronostajski** przedstawił opinię o osiągnięciach i zasługach prezydenta Chile Eduarda Frei Ruiz Tagle w związku z inicjatywą nadania mu doktoratu h.c. przez Akademię Górniczo-Hutniczą. Senat przyjął tę opinię (47:0:2).

• Następnym punktem debaty było zatwierdzenie nowego regulaminu gospodarki finansowej PWr. Na wstępie **Prorektor ds. Nauki prof. J. Zdanowski** podkreślił, że sytuacja szkolnictwa wyższego przy nowym budżecie państwa nie jest łatwa. Wiadomo, że fundusz na badania własne wrośnie odpowiednio do wskaźnika inflacji, ale trudno przewidzieć, jak MEN rozdysonuje te środki między uczelniami. Obecnie widać, że (w przeciwieństwie do przewidywań **prof. A. Wiszniewskiego**) wrośnie raczej fundusz na działalność statutową. Politechnika Wrocławska wypada przy podziale środków statutowych niekorzystnie. **Prof. Zdanowski** podał liczby obrazujące bezwzględne i względne przyrosty limitów środków przyznanych na poszczególne cele. Tak więc przyznano limity wynagrodzeń osobowych finansowanych z dotacji MEN: 64.535,1 tys. zł na działalność dydaktyczną i 1.422 tys. zł na pomoc materialną dla studentów. Dotacja na działalność dydaktyczną wyniesie

116.113 tys. zł, w tym na remonty obiektów dydaktycznych 2.770 tys. zł. Na pomoc materialną dla studentów przeznaczono 118.587 tys. zł, w tym na remonty domów studenckich 1.552 tys. zł.

Wielkość dotacji wynika z algorytmu rozdziału dotacji budżetowej. Wskaźniki, jakie uzyskała PWr w stosunku do średnich, są następujące:

a) „przeliczeniowi studenci”:

ogólnopolski wskaźnik dla politechnik: 114,2%

rekord: Politechnika Poznańska – 139,7%, następne pozycje zajmują Politechniki Częstochowska i Koszalińska, PWr zajmuje IV miejsce ze wskaźnikiem 116,7%. Dla porównania: PW ma 114,5%, a AGH 109,5%.

b) „przeliczeniowi doktorzy” ogólnopolski wskaźnik dla politechnik: 102,3%; PWr zajmuje V miejsce ze współczynnikiem 103,8%; najlepsza jest Politechnika Koszalińska (119,1%), PWr ma współczynnik 97,6%, a AGH 100,9%.

Wstępne informacje o przyznanych środkach na działalność statutową: w sumie uzyskaliśmy 120,03% dotacji ubiegłorocznej, co stawia nas na ostatnim miejscu wśród politechnik. Ten sam wskaźnik dla AGH i PW wynosi ok. 126%, dla Politechniki Koszalińskiej 143,27%, a dla Opolskiej – 165,39%.

Zdaniem **prof. J. Zdanowskiego** takie wyniki są rezultatem systemu rozdziału środków między uczelnie przyjętego przez KBN, JBR-y i placówki PAN. Odbiło się to zwłaszcza niekorzystnie na finansowaniu badań z elektroniki i informatyki. (ok. 7% przyrostu funduszu). Budownictwo, Mechanika i Architektura osiągnęły wzrost o 30%.

Wskaźniki wzrostu dotacji statutowej jest szczególnie korzystny dla Wyd. Architektury (140,56% wielkości z ub.r.).

Z zestawienia zbiorczego mówiącego o kwotach przyznanych z rezerwy **Prorektora ds. Nauki** wydziałom, instytutom i innym jednostkom w latach 1996 i 97 wynika, że największą skorzystały Wyd. Chemiczny (53,73% łącznej sumy środków) i Mechaniczny (14,75%). Prawie wszystkie wnioski zostały zrealizowane, choć w ograniczonej skali. Preferowane były działania o charakterze interdyscyplinarnym i międzywydziałowym. Dobrym przykładem było dofinansowanie nowego mikroskopu skaningowego dla Środowiskowego Laboratorium Mikroskopii Elektronowej: wyniosło ono ok. 25% ceny, resztę zapłacono m.in. z TEMPUSA.

Prof. Zdanowski zalecał przemyślane aplikowanie o środki z rezerwy. Mogą one być też przeznaczone zakup aparatury, książki, prace teoretyczne. Część środków skierowano do jednostek pozawydziałowych (BGi, Dział Nauki) – w sumie 17,8%.

Następnie **prof. J. Zdanowski** przedstawił projekt regulaminu gospodarki finansowej PWr. Znowelizowana wersja ma odpowiadać aktualnym przepisom i zdecentralizowanej formie zarządzania uczelnią. Zgodnie z tym odstąpiono od centralnego ustalania kosztów wydziałowych. Podział funduszy na wydziały ma być prowadzony wg nowego algorytmu. Poprzednio 70% środków było w gestii wydziałów, a 30% w rezerwie **prorektora**. Proponuje się zamiast tego podział 75% i 25%.

Podobnie ze środków na kulturę i rekreację studencką przewidziano rezerwę **prorektora** w wysokości 25%, zaś przy podziale dotacji z KBN na badania własne dziekanom dysponowałyby rezerwami nie przekraczającymi 25%. Nie planuje się natomiast wydzielenia rezerwy z dotacji KBN na działalność statutową. Fundusz zasadniczy tworzony z zysku za działalność badawczą powinien trafiać w całości do jednostek (dotąd 75%), natomiast zyski z działalności innego typu (np. kursów poddyplomowych, wynajmu pomieszczeń) – w 75% (daw-

niej 100%).

Przewidziano korzystne dla jednostek zmiany w odpisach amortyzacyjnych.

Aktualna sytuacja, jak stwierdził **Prorektor ds. Nauki**, wymaga oszczędności. Rok 1996 zakończył się nadwyżką finansową 3 mln zł, zaś 1997 – deficytem 600 tys. zł. Deficyt oznacza nie tylko zmniejszenie rezerw, ale i obniżenie przychodów z lokat terminowych.

Dr R. Radomski poinformował, że Komisja ds. Statutu i Regulaminów nie wnosi poprawek, potrzebne są natomiast dokładniejsze informacje o §12, §24, §25 ust.2 i §27 ust. 1. **Dr M. Ciurla** stwierdził, że Komisja ds. Ekonomicznych dostrzega niejasności, w związku z czym proponuje, aby przyjęty projekt, ale uzupełniony o aneks w postaci przepisów wyższego i niższego rzędu. Komisja ma również wątpliwości co do założonej wysokości rezerw „branżowych”: ich wysokość powinna być bliższa 10%. Potrzebna jest reforma zarządzania i jasne określenie zasad finansowania. **Dr Ciurla** zaapelował, by w sposób ciągły prowadzić dyskusję nad zasadami finansowania uczelni.

JM Rektor stwierdził, że obniżenie rezerwy do 10% byłoby upośledzeniem szczebla centralnego, który musi dbać o wspólne dobro. **Prorektor J. Zdanowski** podkreślił potrzebę dofinansowywania ze środków centralnych zakupów książek i czasopism lub urządzeń.

Prof. R. Nowicki wyraził niezadowolony, że przedstawiony projekt nie stwarza możliwości szybkiego zrozumienia rozplywu pieniędzy, że regulamin ma działać wstecz (od 1.1.98) i że wprowadzić się zakaz tworzenia rezerwy ze „statutowki”. Stwierdził, że skoro KBN daje środki pokrywające ok. 60% zapotrzebowania, oczekuje widocznie ich redystrybucji. O wielkości rezerwy na badania własne decydować powinna rada wydziału.

Prof. J. Zdanowski powiedział, że widzi możliwość uzupełnienia tekstu regulaminu o dodatkowe materiały, np. o algorytm rozdziału kosztów wydziałowych, ale nie powinny one stanowić integralnej części dokumentu.

Prof. J. Zwoździak zaapelował, by mimo wad przyjąć nowy regulamin, gdyż stanowi postęp w stosunku do poprzedniego. Proponował też, by w §41 wnieść zmianę: dyrektor instytutu ma obowiązek przedstawiania rocznych sprawozdań z rozdysponowania środków finansowych przed dziekanem i radą wydziału, a nie przed radą instytutu.

Prof. K. Wójs przypomniał, że dziekan musi pokrywać deficyt wynikający z ograniczonej dotacji. To rzutuje na finansowanie badań i sposób dysponowania rezerwą.

Prof. M. Hardygóra zaproponowała, by zmodyfikować §31 (dotyczący przetargów), §32 (zapewnić zachowanie prawa jednostki org. do dysponowania niewykorzystanymi środkami na działalność statutową z poprzedniego roku) oraz §34 pkt 2 (dochody wydziałów; tu też brak gwarancji przenoszenia niewykorzystanych środków na rok następny).

Prof. J. Zdanowski powrócił do obiektywnych uwarunkowań ograniczeń finansowych. Nie spada liczba nadgodzin. Nadal przyznawane są podwyżki płac. Uczelni nie stać na wpadanie w dług. Z analizy sytuacji placowej PWr. wynika, że dobrze ma się grupa nauczycieli, zaś źle – pracownicy nie będący nauczycielami.

Dokończenie na stronie 6

S E N A T

Dokończenie ze strony 5

Dyrektor **A.Kaczkowski** powiedział, że we wrześniu br. można spodziewać się nowej wersji ustawy, która zdezaktualizuje obowiązujące obecnie rozporządzenie Rady Ministrów z 1991 roku.

Prof. S.Chanas zaproponował, by zdefiniować pojęcie rezerwy jako kwoty na nieprzewidziane wydatki i by określić planowany deficyt. Pozwoli to zminimalizować wielkość niezbędnych rezerw. **JM Rektor** wyraził jednak obawę, że ograniczy to prowadzenie przez władze Uczelni polityki naukowej, a **prof. J.Zdanowski** dostrzegł w tym podejściu zagrożenie dla inwestycji aparaturowych (wobec tendencji do przenoszenia wolnych pieniędzy na fundusz osobowy).

Ostatecznie **Prorektor L.Jankowski** przedstawił proponowane poprawki polegające na uzupełnieniu o powołanie się na obowiązujące przepisy wewnętrzne (§6 ust.4, §12 ust.6, §18 ust.3, §20 ust.2, §21 ust.3), a także §25 ust.1.p.1 (uściślenie podstawy obliczania środków na bieżącą obsługę dydaktyki), §32 i §35 ust.5 (przechozienie niewykorzystanych środków na rok następny) oraz §41 (sprawozdanie dyrektora instytutu, kierownika katedry, samodzielnego zakła-

du z rozdysponowania funduszy przedstawia się radzie wydziału).

Senat przyjął regulamin z ww. poprawkami (38:3:7).

• **Prorektor J.Zdanowski** przedstawił koncepcję przekształcenia międzywydziałowego Instytutu Inżynierii Chemicznej Urządzeń Ciepłych (I-13). Jednostka wraz z zasadniczą częścią kadry wejdzie w skład Wydziału Chemicznego. Wyłączona z I-13 grupa inżynierii procesowej przeniesie się na Wydział Mechaniczno-Energetyczny (w tej sprawie nie zakończono jeszcze procedur formalnych). Senat zatwierdził przejście I-13 na W-3 (39:0:0). Aby zagwarantować reorganizowanym jednostkom status quo dydaktyczne, Prorektor ds Nauki przedstawił propozycje uchwały w tej sprawie. Praktyczna strona realizacji takiego zobowiązania wzbudziła wątpliwości **prof. M.Hardygóry** i **prof. R.Nowickiego**. Uzyskali oni zapewnienie, że w razie sporu ostateczny arbitraż będzie sprawował **JM Rektor**. **Dr hab. L.Gładysiewicz**, prof., który zapytał o finansowe skutki utraty kadry przez wydziały (wynikające z algorytmu i przenoszenia się kierowników grantów), został poinformowany przez **prof. J.Zdanowskiego**, że za moment zmiany finansowania będzie przyjmowa-

wany termin podjęcia formalnej decyzji.

Senat przyjął uchwałę o bezterminowym prawie pracowników byłych instytutów międzywydziałowych do zachowania prowadzonych zajęć dydaktycznych (39:0:0).

• Senat przyjął wniosek Wydziału Górniczego (przedstawiony przez **prof. M.Hardygórę**) o utworzenie Wydziałowego Zakładu Geologii i Wód mineralnych oraz kandydaturę **dr hab. W.Ciężkowskiego** na stanowisko kierownika. Zespół powstał z grupy pracowników byłego I-10.

• **Prorektor J.Zdanowski** przedstawił wniosek, by powołać na WPPT Zakład Pomiarowej i Medycznej Aparatury Elektronicznej składający się z b. pracowników I-21 (wśród nich jest dwóch docentów i adiunkci). Z braku samodzielnego pracownika proponuje się ustanowienie p.o. kierownika.

Dr R.Radomski zauważył, że skoro I-21 został rozwiązany, bo nie spełniał formalnych wymogów kadrowych, trudno uzasadnić powołanie następnej jednostki mającej taki sam defekt. Zaproponował, by powołać tę jednostkę na okres przejściowy lub zgodnie z §21 Statutu utworzyć pracownię, laboratorium lub zespół dydaktyczny. **Dr hab. E.Kubica** poparł te propozycje, zaś **prof. J.Misiewicz** – koncepcję zakładu. Ostatecznie Senat zdecydował (29:6:4), by warunkowo, na okres 1 roku powołać zakład prowadzony przez p.o. kierownika, z nadzieją, że w skład zespołu wejdzie samodzielny pracownik naukowy.

• Analogiczny problem pojawił się po uzupełnieniu porządku obrad (31:3:3) o punkt dotyczący powołania Wydziałowego Zakładu Aparatury Procesowej na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym. **Prof. J.Sworakowski** zauważył, że i ta sprawa powinna być przedstawiona Komisji Regulaminowej. **Prof. J.Zdanowski** zgodził się, że jest to *falandzacja*, ale w dobrej intencji.

I tym razem Senat postanowił powołać zakład na rok (30:4:5).

• Senat zapoznał się ze sprawozdaniem „Współpraca międzynarodowa PWr” przygotowanym przez Sekcję Współpracy Międzynarodowej. Mimo stałej skali współpracy obserwuje się spadek publikacji. Główny ciężar kontaktów przesunął się na dydaktykę. Uczelnia uczestniczy aż w 34 programach, w tym w 2 dużych. Dzięki nim około 500 studentów uczestniczyło w wymianie. Obecnie zakończono I etap programu Socrates-Erasmus. Kończy się też okres pomocowy, wchodzimy w epokę kontaktów partnerskich.

• W związku ze zbliżającym się przetargiem na budynek teatru Kalambur **JM Rektor** zwrócił się do Senatu o wyrażenie stanowiska co do możliwości zaangażowania się PWr w finansowanie tej placówki. Senat wyraził zgodę na uczestnictwo w finansowaniu sceny studenckiej, jednak w stopniu nie większym niż rzeczywisty udział studentów naszej uczelni w tym przedsięwzięciu. Nie przewidziano możliwości podjęcia się przez PWr roli organu założycielskiego Akademickiego Ośrodka Teatru Otwartego.

• Postanowiono podjąć (po rocznej przerwie) finansowanie dwóch stypendiów specjalnych dla studentów poszkodowanych w wypadku samochodowym. Mimo upływu czasu poszkodowani wymagają stałej opieki.

Dalsze punkty obrad przełożono na następne posiedzenie, które odbędzie się 23 kwietnia o godz. 14.00. (mk)

Wnioski o nagrodę Ministra Edukacji Narodowej

Nagrody indywidualne

Wydz. Bud. Lądowego i Wodnego

dr hab.inż. Antoni Biegus za publikację książkowe:

„Nośność graniczna stalowych konstrukcji prętowych”, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997,

„Połączenia śrubowe”, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997

Wydział Elektryczny

prof. Bogdan Miedziński za książkę „Elektrotechnika. Podstawy i instalacje elektryczne”, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997

Wydział Inżynierii Środowiska

prof. Maria Pawlaczyk-Szpilowa za podręcznik „Biologia i ekologia”, Oficyna Wydawnicza PWr 1997

Wydział Informatyki i Zarządzania

prof. Tadeusz Galanc za cykl publikacji w czasopiśmie PAN „Przegląd Statystyczny” w 1997

Wydział Mechaniczny

prof. Romuald Będziński za książkę „Biomechanika inżynierska”, Oficyna Wydawnicza PWr 1997

Wydz. Podst. Problemów Techniki

dr Arkadiusz Wójs za pracę doktorską „Struktura półprzewodnikowych kropek kwantowych”, 1997

prof. Lucjan Jacak za książkę „Quantum Dots”, Wydawnictwo Springer 1998

Nagrody zespołowe

1. **Dr inż. Olgierd Pula**, dr inż. Czesław Rybak, dr inż. Włodzimierz Sarniak (Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego) za książkę „Fundamentowanie. Projektowanie posadowień”, Dolnośląskie Wydawnictwo Edukacyjne, Wrocław 1997
2. **Dr hab. Szczepan Roszak i współautorzy** (Wydział Chemiczny) za cykl publikacji w zakresie teoretycznych badań własności strukturalnych i termodynamicznych układów molekularnych
3. Cykl publikacji „Synteza i właściwości surfaktantów o specyficznych cechach użytkowych” pod redakcją **prof. Bogdana Burczyka przy współpracy mgr Tomasza Koźleckiego, dr hab. Andrzeja Piaseckiego, dr hab. Adama Sokolowskiego i dr hab. Kazimierzy Wilk** (Wydział Chemiczny)
4. „Atlas mikroskopowych typów struktur występujących w węglach kamiennych i koksach”, Oficyna Wydawnicza PWr 1997, **prof. Stefan Jasięko, mgr Cecylia Biegańska, dr Urszula Świetlik, dr Halina Kidawa** (Wydział Chemiczny)
5. Opracowanie zbioru 43 multimedialnych lekcji z zakresu inżynierii komputerowej pod kier. **prof. Wojciecha Zamojskiego** (Wydział Elektroniki)
6. **Prof. Stefan Miller, dr hab. Antoni Gronowicz** (Wydział Mechaniczny) za książkę „Mechanizmy”, Oficyna Wydawnicza PWr 1997.

Wspomnienie

Architekt

**ZDZISŁAW JERZY
PRĘGOWSKI**

W dniu 17 marca 1998 r., w wieku 86 lat, zmarł w Winterthur w Szwajcarii śp. Zdzisław Jerzy PRĘGOWSKI, żołnierz 2. Dywizji Strzelców Pieszych, dyplomowany inż. architekt zuryjskiej ETH, przemysłowiec, wynalazca, artysta obdarzony licznymi talentami, ale przede wszystkim – ofiarny społecznik, szczodry filantrop i wielki patriota; doktor honoris causa Politechniki Wrocławskiej.

Urodził się we Lwowie 17 listopada 1912 r. Po maturze wstąpił w 1933 r. na Wydział Architektoniczny Politechniki Lwowskiej.

W okresie studiów lwowskich, oprócz zainteresowań związanych z architekturą, Jego równorzędną pasją była muzyka wokalna. Od początku studiów związał się z akademickim *Lwowskim Chórem Technickim*. Był pierwszym uczniem bas-barytona Adama Didura i odbył roczne studia wokalne we Włoszech.

Na początku września 1939 r. jako żołnierz WP opuścił Lwów, by poprzez Bukareszt, Jugosławię i Włochy, znaleźć się na początku 1940 r. we Francji.

Po zgłoszeniu się do formowanego Wojska Polskiego na Zachodzie dostał przydział mobilizacyjny do 2. Dywizji Strzelców Pieszych, którą dowodził gen. Bronisław Prugar-Ketling. W czerwcu 1940 r. został internowany w Szwajca-

rii, gdzie 2. DSP pozostała do końca wojny w 1945 r. Ten kraj stał się jego drugą Ojczyzną.

Internowani żołnierze polscy, dzięki zabiegom swego dowódcy oraz pomocy władz szwajcarskich, uzyskali zgodę na pracę i naukę w wielu obozach, a w tym w 4 obozach studenckich związanych z uczelniami Zurychu, St. Gallen i Friburga.

St. szeregowiec Zdzisław Pręgowski, skorzystał z nadarzającej się okazji: w obozie studenckim w Winterthur został słuchaczem zuryjskiej ETH i w 1945 r. uzyskał dyplom inż. architekta.

W okresie internowania zaangażował się w bogate życie kulturalne dywizji dając ogółem w ciągu 5 lat ponad 190 udokumentowanych występów solo i wespół z chórami żołnierskimi. Propagował polską i światową muzykę operową, ludową czy popularno-rozrywkową. Cały dochód z tych koncertów przeznaczał na cele dobroczynne w okupowanej Polsce lub doraźne potrzeby dywizji w Szwajcarii.

Zaraz po wojnie, już jako dyplomowany inż. architekt, rozpoczął praktykę projektową w szwajcarskich biurach i osiadł na stałe w Winterthur. Otworzył własne biuro architektoniczne oraz firmę PREWI, której dyrektorem pozostał do późnej starości. Nie ograniczał się do zarządzania biurem i nadzoru nad wykonawstwem swych projektów z zakresu budownictwa mieszkalnego czy przemysłowego. Ciągłe poszukiwał nowych rozwiązań technicznych i technologicznych, zwłaszcza w odniesieniu do betonu.

Jego dziełem były m.in. opatentowane w kilkunastu krajach świata systemy tzw. struktury powierzchni *PREWISTRUKTUR*; systemy dźwiękochłonne z wykorzystaniem rurek plastikowych *PREWI-PHON* oraz systemy cieplnej izolacji z przetworzonego szkła odpadowego *PREWI-CELL*.

Przez 20 lat (1954–1974) był kustoszem Muzeum Polskiego w Rapperswilu.

Najbardziej wyróżniającymi Go dokonaniami, które świadczą o Jego postawie patriotycznej, dobroci serca i rzadkich przymiotach charakteru były akcje charytatywne. Na początku lat osiemdziesiątych Zdzisław Pręgowski pod auspicjami Kościoła – w uzgodnieniu z prymasem Wyszyńskim i przy błogosławieństwie Ojca Św. – zainicjował pierwszą na taką skalę w historii Polonii świato-

wej akcją charytatywną *POLEN IN NOT* (Polska w potrzebie). W ramach tej akcji organizowano w Szwajcarii tzw. „witaminowe wakacje” dla polskich dzieci. Niesiono też pomoc dla NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, zwłaszcza w stanie wojennym, oraz Związku Sybiraków, dla których z własnych środków stworzył specjalną fundację i wspomagał materialnie biuro organizacji w Warszawie.

W okresie ubiegłorocznej powodzi Zdzisław Pręgowski, mimo nienajlepszego już zdrowia, w ramach wznowionej akcji *POLEN IN NOT* natychmiast zaangażował się w zbieranie funduszy na pomoc dla powodziarzy, a zebrane pieniądze w kwocie ponad 28 tys. franków szwajcarskich przekazał do Wrocławia.

Wrocław był Mu szczególnie bliski, a zwłaszcza nasza Uczelnia, która w 1992 r. wyróżniła Go swym doktoratem honorowym. Od połowy lat osiemdziesiątych znacznie wspomagał materialnie sanatorium w Sobótce; pod koniec lat osiemdziesiątych dotował budowę pomnika *Orląt Lwowskich* postawionego na cmentarzu na Sępólnie; wspierał wiele razy nasz *Akademicki Chór*, gdy ten koncertował w Szwajcarii; do pracowni mineralogicznej Wydziału Górniczego przekazał w darze naturalny kryształ „MORION” o wadze 229 kg; dla słuchaczy Wydziału Architektury stworzył specjalny fundusz stypendialny za ponad 30 tys. franków szwajcarskich, z którego od 1996 r. korzystają zarówno polscy studenci jak i studenci polskiego pochodzenia zza naszej wschodniej granicy.

Śp. Zdzisław Jerzy Pręgowski za swe zasługi wojenne i osiągnięcia twórcze w dziedzinie architektury, budownictwa, śpiewu i plastyki oraz za całokształt swej działalności charytatywnej dla Polski – był wielokrotnie wyróżniany.

W oddziale wrocławskim TVP S.A. reżyser Bogusław Klimsa zakończył pracę przy realizacji filmu dokumentalnego pt. „WUJEK ZERO”, poświęconego osobie Zdzisława Pręgowskiego. Film ten czeka obecnie na emisję w II programie TVP z Warszawy w ramach „dzieła form dokumentalnych”.

Spoczął na cmentarzu w Winterthur, nieopodal pomnika ku czci swych towarzyszy broni z 2. DSP, zmarłych w okresie internowania w Szwajcarii.

Niech pozostanie w naszej dobrej, wdzięcznej pamięci na zawsze!

Andrzej Ostojka-Solecki

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

KBN – REALIA I WIZJE

Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych prof. Andrzej Wiszniewski przedstawił na forum Rady Głównej aktualną sytuację w zakresie finansowania badań naukowych oraz niektóre zamierzenia na przyszłość. Obecny rok nie jest korzystny dla nauki, stwierdził minister Wiszniewski. Na finansowanie badań naukowych przewidziano 2,4 mld.zł., co stanowi zaledwie 0,47% PKB i oznacza zmniejszenie realnych nakładów o ok. 20% w stosunku do r.1992. W roku bieżącym przewidziano następujący podział tej kwoty:

- indywidualne projekty badawcze - 18%,
- projekty celowe - 10%,
- inwestycje - 13%,
- działalność ogólnotechniczna - 6%,
- współpraca z zagranicą - 2%,
- badania własne i statutowe - 51%.

Środki na badania własne i statutowe dzielone są między jednostki badawcze zgrupowane w trzech pionach działalności naukowej skupiających odpowiednio: szkoły wyższe, instytuty PAN oraz tzw. jednostki badawczo-rozwojowe. Struktura ta odziedziczona po PRL wykazuje zdumiewającą trwałość i odporność na próby jakichkolwiek reform. Przy podziale między poszczególne pionow obowiązują różne wagi i współczynniki, z reguły bardzo niekorzystne dla szkolnictwa wyższego. Ilustruje to zamieszczona niżej tabela 1.

Tab. 1. Finansowanie pionów działalności naukowej

Pion	Kadra naukowa [%]	Projekty badawcze [%]	Projekty celowe [%]	Badania własne i statutowe [%]*
Szkoły wyższe	72,0	58,3	23,5	33
Instytuty PAN	6,5	14,4	2,2	22
JBR'y	21,5	27,3	74,3	41

* 4% rezerwa

Gdyby nawet przyjąć, że zgodnie z art. 99 ustawy o szkolnictwie wyższym, nauczyciele akademicy obok pracy naukowej obciążeni są również obowiązkami dydaktycznymi oraz organizacyjnymi i zastosować w związku z tym do ich liczby współczynnik wagowy 1/3, to i tak udział szkół wyższych w podziale środków na działalność badawczą własną i statutową sięgnąć winien ok. 50%. O dużej aktywności pracowników wyższych uczelni świadczy zresztą znaczny udział w konsumpcji środków prze-

widzianych na granty indywidualne, gdzie decyduje merytoryczna wartość przedstawionych projektów, a nie współczynniki preferencyjne.

Minister Andrzej Wiszniewski zapowiedział, że do najpilniejszych zadań KBN w najbliższej perspektywie należeć będzie:

- opracowanie nowych zasad podziału środków na badania własne i statutowe,
- opracowanie nowych kryteriów kategoryzacji jednostek badawczych,
- przeprowadzenie restrukturyzacji jednostek badawczo-rozwojowych,
- zaostrożenie kryteriów odbioru prac wykonanych w ramach grantów.

Głównym kryterium podziału środków na badania własne i statutowe powinno być

Tab. 2. Finansowanie szkolnictwa wyższego w latach 1996-98

	1996	1997	1998
Wzrost PKB brutto [%]	25,6	20,6	16,9
Realny wzrost PKB [%]	6,1	5,7	5,6
Udział wydatków na szkolnictwo wyższe w PKB [%]	0,83	0,86	0,83
Wzrost wydatków nominalnych na szkolnictwo wyższe [%]	38,0	24,5	13,2
Wzrost wydatków realnych na szkolnictwo wyższe [%]	15,1	8,5	2,0

kryterium „produktywności” jednostki badawczej stwierdził Minister, a nie jej przy-

mld.zł.) w r. 2000 i wreszcie do 1% PKB (7,3 mld.zł.) w r. 2001. Oszołomiona tymi marzeniami sala przyjęła wystąpienie Ministra burzliwymi oklaskami.

NO COMMENTS !

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów - dr Halina Wasilewska-Trenkner wystosowała do Przewodniczącego Rady Głównej pismo, w którym ustosunkowała się do stanowiska Nr 21/97 Rady Głównej, a także do wystąpień innych gremiów wyrażających zaniepokojenie projektowaną wysokością nakładów budżetowych na finansowanie szkolnictwa wyższego w 1998 r. W swoim piśmie Pani Minister przytacza dane liczbowe (patrz tabela 2), z których jej zdaniem wynika jednoznacznie, że w latach

1996-97 szkolnictwo wyższe finansowane było na zasadzie nadzwyczajnych preferencji, a tempo wzrostu nakładów przekraczało znacznie wzrost dochodu narodowego. Takie preferencje są na stałe nie do utrzymania i nie może więc dziwić, że w planowanym budżecie powrócono do poziomu preferencji z lat wcześniejszych. Niepokój środowisk akademickich jest tym bardziej niezasadny, że na r. 1998 planuje się realny wzrost wydatków budżetowych na szkolnictwo wyższe aż o 2%. Zalecenie Sejmu RP dla Rządu, zawarte w Rezolucji z 13 października 1995 r. i postulujące sukcesywne zwiększanie w budżecie państwa wydatków na szkolnictwo wyższe, tak aby ich poziom w r. 1997 wynosił 2% PKB dla szkolnictwa wyższego i 1% PKB dla nauki, okazały się nierealne i nierealne pozostaną również zapewne w najbliższej przyszłości.

Pani Minister odnotowuje dalej fakt znacznego zwiększenia liczby studentów kształconych w uczelniach państwowych, wyraża jednak wątpliwości czy liczba ta powinna być miernikiem podstawowym i

należność do określonego pionu.

Minister zwrócił również uwagę na nowe możliwości pozyskiwania środków, jakie pojawią się po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i włączeniu naszych placówek naukowych w realizację europejskich programów badawczych. Mówiąc o przyszłości Minister wyraźnie się rozmarzył. Według jego przewidywań, nawet w wariantach mniej optymistycznym, nakłady na badania naukowe wzrosnąć mają do 0,6% PKB (3,5 mld.zł.) w r. 1999, do 0,8% PKB (5,3

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

ważącym przy rozdziale środków budżetowych. Nie wszystkie elementy kosztów w uczelniach są bowiem, jej zdaniem, bezpośrednio pochodną liczby studentów, a te koszty, które istotnie rosną wraz z liczbą studentów, nie zawsze rosną w takich samych proporcjach.

Uczelnie powinny nie tylko formułować „oczekiwania” pod adresem budżetu państwa, stwierdza Pani Minister, ale również zwiększyć wysiłki w celu zdynamizowania pozyskiwania środków na swoją działalność ze źródeł innych niż budżet państwa i traktować to nie tylko jako obowiązek narzucony im przez obowiązujące przepisy, ale również jako rozwiązanie systemowe, przynoszące ewidentne korzyści. O ogromnej wadze jaką przywiązuje Rząd do szkolnictwa wyższego świadczy, zdaniem Pani Minister fakt, że pomimo trudnej sytuacji finansowej jak dotychczas jeszcze żadna szkoła wyższa nie została zniesiona, przekształcona czy choćby tylko połączona z inną uczelnią.

Argumentacja przytoczona w piśmie Pani Minister wprawiła członków Rady Głównej w tak wielkie osłupienie, iż nie podjęli polemiki, ani nawet nie usiłowali pisma komentować.

PRIMA APRILIS

Wzorem lat ubiegłych z dniem 1 kwietnia Minister Edukacji Narodowej wprowadza nowy taryfikator płac dla nauczycieli akademickich i pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi. Wprowadzenie nowego taryfikatora wiąże się z podwyżkami płac, które średnio w skali państwowych szkół wyższych wyniosą 12,7% i, jak się zakłada, będą o ok. 1% wyższe od planowanej inflacji. Zmiany w ta-

czajnego powinno odpowiadać poczwórnej pensji asystenta. Wręcz odmienne tendencje ujawniają się w nowym taryfikatorze, gdzie iloraz ten zmniejszono z poprzedniej wartości 2,33 do 2,14. Co ciekawsze, w uzasadnieniu wprowadzonych zmian stwierdza się, że niższy wskaźnik wzrostu uposażenia profesorów był konieczny ze względu: „na pokrycie niezbędnego wzrostu stawek dla asystentów i adiunktów ze stopniem doktora oraz na dodatkowy wzrost zatrudnienia w grupie pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu, dla których od 1 stycznia 1998 r. wzrosła norma czasu pracy” (!). Koniec końców nie powinno to jednak dziwić, bo bez profesorów uczelnia nadal będzie funkcjonować, a bez osób do pilnowania majątek szkoły doznać może uszczerbku.

Nowy taryfikator przewiduje również znaczny wzrost dodatków funkcyjnych. Tabela 4, w której przedstawiono wzrost tych dodatków na niektórych stanowiskach jest równocześnie wyrazem opinii ministerstwa o rzeczywistym wkładzie pracy uczelnianych funkcjonariuszy w niełatwe dzieło zarządzania szkołą.

Tab. 4. Procentowy wzrost dodatków funkcyjnych

stanowisko	rektor I kat.	prorektor I kat.	dziekan	prodziekan
Procentowy wzrost dodatku	20	36,36	39,78	144

Znacznie mniej inicjatywy wykazano przy nowelizacji taryfikatora dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, aczkolwiek i tu procentowo wyższe przyrosty stawek występują w niższych kategoriach zaszeregowania i faktu tego nie zmie-

Tab. 3. Procentowy wzrost górnej granicy widełek zaszeregowania

stanowisko	profesor zw.	prof. nadzw. z tytułem	prof. nadzw. bez tytułu	docent, adiunkt ze stop. dr hab.	adiunkt, st.wykl. ze stop. dr
Procentowy wzrost	6,38	9,76	11,6	13,6	18,4

belach płac są niewielkie, aczkolwiek kierunki tych zmian skłaniać muszą do pewnych refleksji. Jak wynika z tabeli 3, w grupie nauczycieli akademickich z tytułem lub stopniami naukowymi najwyższej preferowano adiunktów i starszych wykładowców bez habilitacji. W założeniach do nowej ustawy o szkolnictwie wyższym przewiduje się, że uposażenie profesora zwy-

nia podwyższenie maksymalnego dodatku funkcyjnego o ok. 25%.

Generalnie rzecz ujmując, w nowych taryfikatorach dominuje tendencja do „spłaszczenia” siatek i niwelowania wybujałych różnic w dochodach. Obdarzeni lepszą pamięcią członkowie Rady twierdzili, że kiedyś zetknęli się z podobnymi tendencjami, uzasadnianymi ponoć podobną budową na-

ządów trawiennych obywateli, ale nikt już dokładnie nie pamiętał kiedy to było i jak się ostatecznie zakończyło.

PTYŚ

Ministerstwo Edukacji Narodowej dbając o dobre samopoczucie członków Rady Głównej przygotowuje na sali obrad zestawy regeneracyjne złożone z 4 butelek wody mineralnej „Mazowszanka” i szklaneczki słonych paluszków na każde 6 osób uczestniczących w posiedzeniu. Ku ogromnemu zaskoczeniu zebranych, tym razem obok wody mineralnej, do każdego zestawu dołączono butelkę napoju orzeźwiającego o ujmującej nazwie „Ptyś”. Natychmiast też poszły w ruch otwieracze i wszyscy rozpoczęli obrady delektując się tym letnim i słodkawym napojem. Wkrótce jednak opróżniono butelki, a po napoju pozostało wspomnienie ożywiane jedynie lekturą barwnych etykiet. Wówczas to jeden z profesorów obdarzony lepszym niż inni wzrokiem odkrył wydrukowany drobnymi literami napis informujący, iż zalecany termin spożycia napoju upływa z dniem 15 grudnia 1997 r.

Wzburzony profesor podzielił się swym

odkryciem z zebranymi wywołując ogólne zamieszanie i lawinę różnych domysłów. Jedni uważali, że sprawa ma charakter polityczny i uknuta została przez opozycję celem wprowadzenia destabilizacji w resorcie edukacji narodowej i to w przededniu planowanych reform, drudzy uznali, że jest to odwet rządzącej koalicji za przegłosowaną ostatnio na Radzie „ekshumację docenta”, inni odrzucając motywy polityczne posądzały służby ministerialne o korupcję, wszyscy, mimo powstałego tumultu, wsłuchiwali się uważnie w coraz wyraźniejsze i bardziej niepokojące odgłosy wewnętrzne, po czym pojedynczo zaczęli opuszczać salę.

Przewodniczący Rady Głównej ogłosił krótką przerwę. Po przerwie wszyscy z wyjątkiem jednej osoby wrócili na salę obrad. Nikt nie został hospitalizowany. Postanowiono sprawie nie nadawać dalszego biegu.

CK - 1997 r.

Przewodniczący Centralnej Komisji d/s

Z PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych - prof. dr hab. Janusz Tazbir przesłał do Rady Głównej sprawozdanie z działalności CK w r. 1997. Rok ten był pierwszym rokiem bieżącej kadencji. Jak wiadomo, członkowie CK wybierani są przez osoby z tytułem naukowym profesora spośród kandydatów zgłoszonych przez rady jednostek naukowych, uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora. Na 9727 uprawnionych, w głosowaniu udział wzięło 7149 osób. Wybrano 220 członków CK spośród 728 kandydatów zgłoszonych przez 482 jednostki. Wśród wybranych jest 135 osób, które wchodziły w skład CK poprzedniej kadencji.

W 1997 r. CK rozpatrzyła ogółem 1248 różnego rodzaju spraw podlegających jej ustawowym kompetencjom, w tym 420 (391 pozytywnie) wniosków o nadanie tytułu profesora, 714 (676 pozytywnie) wniosków o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego i 61 (37 pozytywnie) wniosków o uprawnienia do nadawania stopni naukowych.

W stosunku do średniej wieloletniej (1991-96) liczba rozpatrzonych w 1997 r. wniosków o nadanie tytułu naukowego profesora jest niższa o ok. 13%. Najwięcej tytułów profesorskich przyznano w dziedzinie nauk humanistycznych (77), medycznych (61) i technicznych (49); najmniej - w dziedzinie nauk leśnych (0), wojskowych (2) i teologicznych (2).

W latach 1991-96, średnio w każdym roku rozpatrywano 840 spraw habilitacyjnych. Rok 1997 przyniósł więc, w stosunku do

tego okresu, ok. 17% spadek liczby habilitacji. Decyzje negatywne podjęto w odniesieniu do 5,3% rozpatrywanych wniosków podczas gdy średnia wieloletnia wynosi tu ok. 7,2%. Najwięcej stopni naukowych doktora habilitowanego przyznano w dziedzinie nauk humanistycznych (141), technicznych (114) i medycznych (109); najmniej - w dziedzinie nauk o kulturze fizycznej (2) oraz nauk wojskowych (3) i leśnych (5). Rozkład jest więc tu bardzo podobny jak w przypadku nadanych tytułów naukowych. Wśród dyscyplin technicznych przoduje budowa i eksploatacja maszyn (23), elektronika (13) oraz mechanika (10) i elektrotechnika (10).

W końcowej części sprawozdania prof. Tazbir stwierdził, że jak dotąd dobrze układa się współpraca CK z Radą Główną. Współpraca ta dotyczy ogólniejszych zagadnień rozwoju kadry naukowej, jak i szczegółowego wspólnego zadania wynikającego z ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych, związanego z przyznawaniem uprawnień do nadawania stopni naukowych jednostkom szkół wyższych. Podobnie jak w latach poprzednich, bardzo dobrze układała się również współpraca CK z Kancelarią Prezydenta RP w sprawach przedstawiania wniosków o nadanie tytułu naukowego profesora. Wnioski w tych sprawach wysuwane przez CK są rozpatrywane bez zwłoki, co pozwala na szybkie zakończenie procedury nadania tytułu naukowego.

ALLELUJA !

W dniu 21 lutego 1998 r. Krajowa Sekcja

Nauki NSZZ „Solidarność” zajęła stanowisko Nr 1 w sprawie reformy prawa o szkolnictwie wyższym. W dokumencie tym do najważniejszych spraw wymagających ustawowej regulacji zaliczono:

- prawidłowy, nie krępowany sztucznymi barierami, rozwój kadry pracowników uczelni i instytutów naukowych,
- zapewnienie jakości wykształcenia odpowiadającej randze nadawanego dyplomu zgodnie z ogólnie przyjętymi normami w krajach wysoko rozwiniętych,
- skuteczne i racjonalne finansowanie szkolnictwa wyższego,
- zapewnienie odpowiedniego statusu pracownikom szkół wyższych.

Szczególnie interesująco brzmi rozwinięcie punktu pierwszego: „*Należy przyjąć zasadę, że stopień naukowy doktora stanowi pełnoprawną kwalifikację formalną do zajmowania wszystkich stanowisk ze stanowiskiem profesora włącznie oraz do pełnienia wszelkich funkcji w organach kolegialnych i jednoosobowych, jak również funkcji promotora prac doktorskich. Strukturę stanowisk pracowników naukowo-dydaktycznych należy sprowadzić do trzech szczebli, np. asystent, profesor pomocniczy, profesor. Liczba tych stanowisk w uczelni powinna być określona odpowiednio do jej zadań dydaktycznych i badawczych. Powinna nastąpić rezygnacja z nadawania tytułu naukowego.*”

Następne posiedzenie Rady Głównej odbędzie się 16 kwietnia br.

Dla „Pryzmatu” przygotował prof. Andrzej Halas

Zarządzenia, Okólniki, Ogłoszenia

W ostatnim czasie ukazały się następujące pisma okólnie i zarządzenia wewnętrzne:

• Pismo okólnie 4/98 z dnia 26.02.1998 w sprawie trybu wnioskowania o odznaczenia (ordery) państwowe.

• Pismo okólnie 5/98 z dnia 27.02.1998 w sprawie organizacji pomocy serwisowej dla użytkowników środków informatyki w Administracji Centralnej.

• Pismo okólnie 6/98 z dnia 6.03.1998 w sprawie godzin rektorskich dla studentów IV i V roku.

• Pismo okólnie 7/98 z dnia 11.03.1998 wprowadzające zmiany do Pisma Okólnego 22/97 z dnia 4 sierpnia 1997 w sprawie

zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

• Zarządzenie wewnętrzne 7/98 z dnia 16.02.1998 w sprawie praw do własności wyników badań naukowych przy realizacji projektów badawczych finansowanych przez Komitet Badań Naukowych.

• Zarządzenie wewnętrzne 8/98 z dnia 19.02.1998 w sprawie wprowadzenia Regulaminu przyznawania i ustalania wysokości pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych na Politechnice Wrocławskiej.

• Zarządzenie wewnętrzne 9/98 z dnia 26.03.1998 w sprawie wprowadzenia zmian

w Zarządzeniu Wewnętrznym 10/95 z dnia 9 maja 1995 z późniejszymi zmianami.

• Zarządzenie wewnętrzne 10/98 z dnia 27.03.1998 w sprawie zmian organizacyjnych dotyczących instytutów międzywydziałowych: I-10, I-13, I-17, I-21, I-30.

• Zarządzenie wewnętrzne 11/98 z dnia 27.03.1998 w sprawie utworzenia Katedry i Wydziałowych Zakładów na Wydziale Elektroniki.

• Zarządzenie wewnętrzne 12/98 z dnia 27.03.1998 w sprawie utworzenia Wydziałowego Zakładu Geologii i Wód Mineral-

Dokończenie na stronie 11

Nowo mianowani profesorowie z Politechniki Wrocławskiej

Barbara Lejczak

Postanowieniem z dnia 13 marca 1998 roku Prezydent RP nadał tytuł naukowy profesora nauk biologicznych dr hab. Barbarze Lejczak.

Barbara Lejczak urodziła się w Krakowie. Studia ukończyła na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego w roku 1972. W tym samym roku rozpoczęła studia doktoranckie w Instytucie Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej. Pracę doktorską obroniła w 1975 roku i podjęła pracę w tymże instytucie na stanowisku adiunkta. W tym czasie jej zainteresowania koncentrowały się wokół tematyki związanej z zanieczyszczeniem środowiska

wodnego, problemami biodegradacji i detoksyfikacji na drodze biologicznej. Od 1977 roku związała się z Instytutem Chemii Organicznej i Fizycznej (obecnie Instytut Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii). Od tego czasu zaczęła się jej „przygoda naukowa w świecie aminofosfonianów”, do którego wprowadził ją prof.dr hab. Przemysław Mastalerz.

W 1990 roku Rada Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego nadała jej stopień doktora habilitowanego nauk przyrodniczych.

Od roku 1993 jest profesorem nadzwyczajnym Politechniki Wrocławskiej.

Od 1991 roku kieruje Zakładem Biotechnologii w Instytucie Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii. W latach 1991-93 pełniła funkcję prodziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki. Obecnie jest kierownikiem specjalności *Biotechnologia Molekularna i Biokataliza* na kierunku *Biotechnologia* Wydziału Chemicznego.

Jej działalność dydaktyczna jest związana z tym właśnie kierunkiem. Prowadzi wykłady z biologii i ekologii, mikrobiologii i biotechnologii. Jest promotorem dwu ukończonych prac doktorskich, a obecnie opiekuje się dwoma następnymi doktorantami, z których jeden będzie realizował badania przy współpracy z E.N.S.C. w Montpellier. Była opiekunką 7 prac dyplomowych. Recenzowała 3 prace doktorskie, liczne granty dla KBN oraz prace dla czasopism naukowych. Otrzymała dwie nagrody Ministra Edukacji Narodowej oraz liczne nagrody Rektora Politechniki Wrocławskiej.

Zainteresowania naukowe prof. B.Lejczak związane są z badaniem biologicznej aktywności kwasów aminofosfonowych i ich krótkich peptydów. Związki te z racji swojej analogii strukturalnej z aminokwasami są inhibitorami enzymów uczestniczących w ich przemianach metabolicznych i na poziomie komórki czy organizmu wywołują efekt antibakteryjny, antynowotworowy, a w przypadku organizmów roślinnych zaburzają ich wzrost.

Od kilku lat prof. B.Lejczak zajmuje się wykorzystaniem biokatalizy do syntezy optycznie czynnych aminofosfonianów, starając się połączyć skrywaną sympatię do chemii (i nieskrywaną do aminofosfonianów) ze zdobytym doświadczeniem biologa, dla którego możliwość spojrzenia na komórkę czy enzym jak na odczynnik chemiczny wydaje się fascynująca.

Dorobek naukowy prof. B.Lejczak obejmuje 1 podręcznik akademicki, 1 skrypt, 71 publikacji, 2 monografie i 5 udzielonych patentów. Wszystkie artykuły zostały opublikowane w czasopismach o uznanym standardzie międzynarodowym. Prace prof. B.Lejczak były cytowane ponad 350 razy, a praca prof. Pawła Kafarskiego i prof. Barbary Lejczak „Biological activity of aminophosphonic acids” jest najczęściej cytowaną pracą z Politechniki Wrocławskiej. Wyniki badań były także prezentowane w postaci 58 komunikatów konferencyjnych.

Poza pracą naukową profesor lubi muzykę R. Wagnera, dobre książki, a najbardziej psy (obecnie najpiękniejszy i najmądrzejszy na świecie Yorkshire terrier) oraz swój samochód.

Dokończenie ze strony 10

nych na Wydziale Górniczym.

- Zarządzenie wewnętrzne 13/98 z dnia 27.03.1998 w sprawie utworzenia Wydziałowego Zakładu Pomiarowej i Medycznej Aparatury Elektronicznej na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki.

- Zarządzenie wewnętrzne 14/98 z dnia 27.03.1998 w sprawie utworzenia Wydziałowego Zakładu Aparatury Procesowej na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym.

- Zarządzenie wewnętrzne 15/98 z dnia 6.04.1998 w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej administracji Politechniki Wrocławskiej.

- Zarządzenie wewnętrzne 16/98 z dnia 7.04.1998 w sprawie wysokości stawek stosowanych dla nauczycieli akademickich za godziny ponadwymiarowe.

Stowarzyszenie Naukowe Studentów – „Optoelektronika i mikrosystemy”

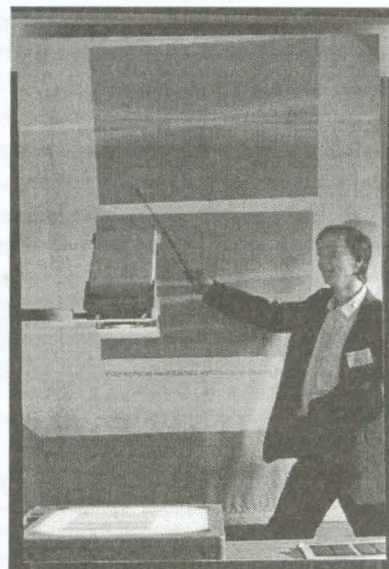
Wiadomość dla wszystkich zainteresowanych zastosowaniem światłowodów i optoelektroniki!

W grudniu w Instytucie Techniki Mikrosystemów (Wydział Elektroniki) powstało Stowarzyszenie Naukowe Studentów „Optoelektronika i mikrosystemy”. Śledzimy najnowsze rozwiązania w technice światłowodowej, umożliwiamy udział w badaniach naukowych instytutu, pomagamy zaprezentować się na konferencjach naukowych. Jeśli chcesz zobaczyć o co chodzi, zgłoś się do laboratorium w pokoju 410, bud. C-2 lub obejrzyj naszą gablotkę!

Na zdjęciu - tłumiki światłowodowe oraz jeden z członków SNS na konferencji naukowej w Białowieży.

Przewodniczący koła SNS – Marcin Wielichowski, student V roku EOT

Opiekun koła – dr inż. Sergiusz Patela

Notatka prasowa z KBN

Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych, prof. Andrzej WISZNIEWSKI spotkał się 25 marca br. w siedzibie Unii Europejskiej w Brukseli z panią Edith CRESSON, komisarzem UE odpowiedzialnym między innymi za badania naukowe, innowacje i edukację. Prof. Wiszniewski zapewnił panią komisarz o silnej woli rządu RP przystąpienia naszego kraju do V Programu Ramowego Badań i Rozwoju Technologii. Jest to program Unii Europejskiej, którego budżet na lata 1999-2003 planowany jest na 14-16 mld ECU. Strona polska zadeklarowała swój udział finansowy, który po wynegocjowanych obniżkach wyniesie w ciągu czterech lat około 140 mln ECU.

Kwestią do dalszych negocjacji jest możliwość częściowego finansowania polskiej składki z funduszu PHARE (Unia popiera to rozwiązanie) oraz statusu polskich przedstawicieli w komitetach zarządzających programem. Przedstawiciele Unii postulują, aby polska strona miała status obserwatora (może zabierać głos, lecz nie ma prawa głosowania). Nasi przedstawiciele – choć byłby to precedens – starają się o uzyskanie statusu pełnoprawnych członków.

Oprócz rozmów z panią komisarz Edith CRESSON, minister Andrzej WISZNIEWSKI spotkał się również z dyrektorami generalnymi Robertem VERRUE i prof. Jorma ROUTTI, a także z dr. Rainer'em GEROLD odpowiedzialnym za współpracę naukową z krajami nie będącymi członkami Unii Europejskiej.

Zdaniem prof. Wiszniewskiego uczestnictwo w V Programie Ramowym będzie wyzwaniem zarówno dla polskiej kadry naukowej występującej z projektami badawczymi, jak i dla naszych przedstawicieli w programach zarządzających, którzy będą musieli zdobyć właściwą pozycję wśród kolegów z innych krajów. Doświadczenie wskazuje, że nowi członkowie kolejnych ramowych programów w pierwszych latach nie potrafili tak przygotować aplikacji, by finansowanie ich badań przekraczało składkę, którą kraj uiszczył. Prof. Wiszniewski ma nadzieję, że Polska będzie tu chlubnym wyjątkiem.

Warszawa, 30 marca 1998 roku

RZECZNIK PRASOWY
Komitetu Badań Naukowych
/-/

dr Tadeusz Zaleski

Kolegium Rektorów Wrocławia i Opola

Minister u Rektorów

27 marca 1998 na Uniwersytecie Wrocławskim miało miejsce kolejne posiedzenie Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Gościem rektorów był przewodniczący KBN prof. Andrzej Wiszniewski.

• Prorektor UW r. prof. Zdzisław Latajka przedstawił opracowany z tej okazji przez przedstawicieli środowiska akademickiego zestaw uwag dotyczących współpracy między Komitetem Badań Naukowych i finansowanymi przezeń instytucjami. Postulaty dotyczyły głównie przyspieszenia przepływu przyznanych funduszy, a także informo-

wania z góry o przyznanych środkach, gdyż ułatwiłoby to znacznie planowanie wydatków.

Profesor Wiszniewski zapowiedział odejście od dyskretnej kategoryzacji uczelni na rzecz oceny produktywności, czyli osiągnięć naukowych przeliczanych na pojedynczego pracownika naukowego. Głównym kryterium brany pod uwagę, decydującym o przyznaniu około 60% środków, będą publikacje w pismach naukowych o uznanej pozycji.

Planuje się też przesunięcie akcentów w

dziedzinie finansowania działalności ogólnotechnicznej (DOT): fundusze te będą przyznawane razem ze środkami na działalność statutową. Niestety bardzo zmalały nakłady na inwestycje: aż o 24%. Prof. Wiszniewski ma nadzieję, że uda się poprawić sytuację dzięki środkom uzyskanym z dodatkowych rezerw.

Innym istotnym tematem poruszonym przez przewodniczącego KBN jest planowane na początek przyszłego roku przystąpienie Polski do V Programu Ramowego UE. Po raz pierwszy Polska wniesie wkład finansowy w realizowany przez zjednoczoną Europę program badawczy dotyczący nauki, techniki i technologii. Od dynamiki badań zależy, czy wynikające stąd korzyści będą opłacalne.

Zgłoszono interpelację w sprawie nierównomiernego rozdziału środków na działalność statutową pomiędzy jednostki uczelniane, PANowskie i JBRy. Problem szczególnie dotyczy tych kierunków szkolnictwa wyższego, które są związane z Zespołem Elektroniki, Automatyki i Robotyki, Informatyki i Telekomunikacji KBN (zespół T-11). Minister stwierdził, że sprawa ta jest mu znana i że będzie starał się skorygować niekorzystne proporcje finansowania przy pomocy środków z rezerw.

• Rektorzy dyskutowali też nad sprawą uczestnictwa w finansowaniu Teatru „Kalambur”. Upřednio ustalono, że dwie główne uczelnie Wrocławia: UWr i PWr rozpatrzą tę możliwość. Obie stwierdziły, że nie są w stanie przejść barier formalnych (umieszczenie teatru w strukturze uczelni itp.) niezbędnych przy przejściu zobowiązań finansowych.

• Prof. Andrzej Mulak, rektor PWr, poruszył sprawę zbyt małego zaangażowania ośrodka wrocławskiego w starania o stypendia FNP. Zapowiedział o zwiększenie starań

w tym kierunku.

• Na zakończenie odbyła się konferencja prasowa, podczas której prof. Andrzej Wiszniewski przedstawił założenia finansowania badań naukowych.

Jak stwierdził, wrocławskie środowisko naukowe widziane „z Warszawy” prezentuje się nieźle: zajmuje czwartą pozycję w kraju, po Warszawie, Krakowie i Poznaniu. Do tej pozytywnej oceny przyczynia się niski koszt wyników naukowych mierzony relacją ilości publikacji do nakładów finansowych. Ten wskaźnik stawia nas w zdecydowanej czołówce: na I lub II miejscu w kraju. Pozytywnie można też ocenić ilość uzyskiwanych tu doktoratów i habilitacji.

Inne dane nie są już tak zadowalające. Liczba przyznawanych stypendiów FNP jest umiarkowana, zaś co do nagród premiera i innych znaczących wyróżnień – wypadamy całkiem słabo. Mówienie, że *nas nie lubią* niewiele pomoże; przede wszystkim nie należy dawać podstaw do złych ocen.

Najlepszą okazją do obiektywnej weryfikacji będzie uczestnictwo polskich naukowców w V Programie Ramowym Unii Europejskiej. Polska musi do tego czasu ujednolicić uregulowania prawne co do własności intelektualnej oraz wpłacić około 600 mln zł (tj. 140 mln ECU) do kasy programu. Dzięki temu, zanim jeszcze nasze państwo stanie się pełnoprawnym uczestnikiem Unii Europejskiej, zespoły naukowe będą mogły konkurować o środki z funduszu europejskiego. Wymogiem będzie jednak współpraca z placówkami krajów unijnych.

Wyrazem dobrej woli ze strony Unii Europejskiej jest obniżenie składki uczestnictwa, być może uda się sfinansować część naszych zobowiązań ze środków Phare. Prof. Wiszniewski, po rozmowach z panią Edith Cresson w Brukseli, jest nastawiony optymistycznie. (mk)

Widzieliśmy samoloty

Jak wynika z doświadczeń Zakładu Usług Socjalnych Politechniki Wrocławskiej, dość dużym zainteresowaniem cieszą się wycieczki do **Narodowego Muzeum Techniki** w Pradze. Szacuje się, że było tam już ponad 300 osób. W 1997 roku zorganizowano siedem wyjazdów autokarowych do stolicy Czech. Każda z nich zaczynała się od muzeum mieszczącego się przy ul. Kostelni. Ostatnio bawiła tam też 60-osobowa grupa studencka.

Muzeum jest rzeczywiście godne polecenia ze względu na bogatą kolekcję, którą zaczęto gromadzić już 90 lat temu. Wtedy to profesorowie Politechniki Praskiej powołali do życia Muzeum Królestwa Czeskiego. Mieściło się ono początkowo na Hradczanach, w pałacu Schwarzenberskim. W związku z powiększaniem się zbiorów, a zwłaszcza z powodu coraz większych rozmiarów eksponatów zaczęto przed II wojną światową budować nowy budynek muzealny. Fundusze pochodziły ze zbiorów pieniędzy. Celem prowadzącej budowę fundacji było zapewnienie i wskazanie udziału narodu czeskiego w rozwoju techniki, kolekcja miała służyć rozwojowi, być przykładem.

Muzeum zdołało zgromadzić unikalnej wartości obiekty. W głównej hali pokazane są stare samoloty, w tym słynny jednopłat z 1910 roku skonstruowany przez czeskiego inżyniera Jana Kaspara (wg Bleriota), który wykonał na nim szereg udanych lotów. Jest też amerykański LUW „Tractor” z 1917 r. zbudowany w Nowym Yorku, eksploatowany podczas I wojny światowej przez Czeski Legion na Syberii, a następnie przywieziony przez Władystok do kraju. Tu można zobaczyć rosyjski Anatra Ansal, na jakim latali Polacy w czasie I wojny światowej, samoloty Etricha z Trutnova i szereg innych konstrukcji z okresu międzywojennego: akrobacyjne Avie BH10, Kunkadlo braci Šymunków itd. (Patrz okł.IV)

Wielbiciele starych lokomotyw mogą obejrzeć całą kolekcję modeli budowanych w Czechach, poczynając od egzemplarza z 1869 roku. Szczególnie zwraca uwagę salonka cesarska z 1900 roku zbudowana dla arcyksięcia Franciszka Ferdynanda d'Este. W przeciwieństwie do właściciela nie spotkała jej gwałtowna śmierć – była eksploatowana jeszcze po II wojnie światowej, choć już przez znacznie mniej wytworne osoby.

Czechy były też ośrodkiem produkcji samochodów. Działało tu kilkadziesiąt firm, toteż kolekcja muzealna zawiera blisko 30 pojazdów z różnych lat i zakładów produkcyjnych.

W muzeum jest też szereg mniejszych ekspozycji: fotograficzna, metalurgiczna, zegarów i inne. Atrakcją jest też bogate archiwum dostępne dla publiczności w dni powszednie.

Zachęcamy osoby wybierające się do Pragi do zwiedzenia Muzeum Techniki. Jest czynne codziennie, oprócz poniedziałków od godziny 10 do 17. (mk)

• Dziękujemy panu Bogdanowi Ginterowi za informacje o zbiorach.

Pod patronatem Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Wrocławia i Opola

Koncert wielkopostny

W Niedzielę Palmową 5 kwietnia 1998 w kościele p.w. św. Ignacego Loyoli przy ul. Stysia we Wrocławiu odbył się koncert wielkopostny pod patronatem Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Wrocławia i Opola. W programie znalazła się „Liturgia św. Jana Złotoustego” op. 79 Aleksandra Greczaninowa. Utwór ten został wykonany przez chór Uniwersytetu Wrocławskiego „Gaudium”, Zespół Muzyki Dawnej „Consonanza”, Zespół Kameralny Cerkwi Prawosławnej św. Cyryla i Metodego „Oktoich” i Orkiestrę Kameralną „Leopoldinum” oraz solistów: Aleksandra Chudobina (tenor), Tadeusza Pszonkę (tenor), Grzegorza Cebulskiego (baryton) i Jana Kierdelewicza (bas). Dyrygentem był Alan Urbanek.

Utwór Greczaninowa jest jednym z najwspanialszych dzieł muzyki cerkiewnej. Koncert w kościele p.w. św. Ignacego był wrocławską premierą tego dzieła, które nie było nigdy wykonywane w czasie liturgii cerkiewnej.

Koncertu wysłuchali przedstawiciele Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Wrocławia i Opola – JM Rektor PWr prof. Andrzej Mulak i prorektor PWST prof.

Anna Twardowska. Na koncert przybyło tak wiele osób, że nie dla wszystkich wystarczyło miejsc siedzących. □

Skapiec Akademicki

Pismo Pragmatycznego Podziemia

Numer 1. Marzec 1998

Czy na uczelni może istnieć podziemie gospodarcze? Nie pytamy, czy może istnieć drugi obieg, bo świetnie pamiętamy te czasy. Najnowszym przejawem podziemia prasowo-gospodarczego jest *Skapiec Akademicki*, pismo pragmatycznego podziemia, którego pierwszy numer ukazał się w marcu. Redakcja zamieszkuje podziemia Uniwersytetu Wrocławskiego. Leży jej na sercu sytuacja ekonomiczna uczelni. Nic dziwnego, że otwierający artykuł nosi tytuł „Najgorszy pracodawca w Polsce” i zestawia zarobki pracowników na dużych uniwersytetach polskich.

„Uniwersytet Wrocławski, zawsze na czele wszelkich klasyfikacji, jest coraz bliżej zaszczytnego tytułu najgorszego pracodawcy w Polsce” – czytamy w *Skapcu*. – „Dawno pozostawiwszy w tyle politechniki, w ciągu ostatnich lat wysforowaliśmy się również znacznie przed wszystkie inne polskie uniwersytety.”

Cóż, jako Politechnika poczuliliśmy się lepiej. Nie na długo jednak, gdyż trafiliśmy na tekst dotyczący też naszego Pracodawcy. Chodzi o projekt finansowania przez uczelnie wrocławskie teatru Kalambur. Wniosek taki skierował dzierżawca teatru B. Litwiniec do Kolegium Rektorów. Chodzi o 100 tysięcy zł rocznie (1 mld st. zł).

Z artykułu wynika, że część przypadająca na UW wręcz nie przekroczy 20 tysięcy zł rocznie. Tak zadeklarował JM Rektor UW. Czy więc nie pokłada się zbyt wielkich nadziei w możliwościach finansowych Politechniki?

Pociechą jest dla nas stanowisko Senatu PWr, który na wniosek JM Rektora prof. Andrzeja Mulaka zadeklarował wsparcie dla inicjatywy w skali odpowiedniej do udziału w niej naszych studentów. Spodziewamy się, że udział ten będzie oceniany ex post, a nie tylko na podstawie wstępnych deklaracji.

Mimo słabych zarobków (a może właśnie

z tego powodu) Uniwersytet Wrocławski wyróżnia się jednak naprawdę wysokim poziomem podziemia, co stwierdzamy z zazdrością. Pocieszamy się jedynie, że nie po to jest podziemie, żeby wylatywało ponad poziom.

Zainteresowaliśmy się osobą Skapca. Adres e-mailowy doprowadził nas do Instytutu Informatyki UW. Tak trafiliśmy na pana doktora Jerzego Marcinkowskiego, adiunkta zatrudnionego w tym instytucie od 1989 roku.

– *Jak powstał pomysł takiego pisma?*

– Dawno, już 2 lub 3 lata temu, w wyniku obserwacji sytuacji w instytucie, wymyśliliśmy tytuł. Było tu wtedy ponad 70 pracowników, z których mniej niż połowa była nauczycielami akademickimi. Na pierwszy rok przyjmowano 55 studentów. Uwierzyliśmy w postulowane reformy i przeprowadziliśmy na swoim terenie małą rewolucję. W jej wyniku mamy teraz czterdziestu kilku pracowników, z tego 80% to nauczyciele akademicy, a na pierwszy rok przyjmuje się teraz 100 studentów. W zasięgu naszych możliwości stworzyliśmy więc strefę uporządkowaną. (Podobnie jak Jacek Fedorowicz, który przynajmniej w swoim najbliższym otoczeniu miał strefę wolną od komunizmu). Teraz nadszedł czas, by pójść dalej – na gmach główny. Stąd ta publikacja.

– *Czy ma Pan jakąś koncepcję zmian? W piśmie można doszukać się dosyć skrajnych tez, np. o zbyteczności Biblioteki Głównej.*

– Napisałem tylko, ile Biblioteka Główna kosztuje, i że nasi studenci korzystają raczej z biblioteki instytutowej, którą finansujemy sami z różnych źródeł, np. Tempusa. Trudno mi przedstawić konkretny scenariusz zmian. Raczej chciałbym lansować tezę, że koszty działalności są najniższe, gdy wydatki są realizowane na najniższym możliwym

szczeblu: na wydziałach i w instytutach. Być może pewne usługi (kwestura, biblioteka) mogą być bardziej efektywnie świadczone przez uniwersytecką centralę, ale dowiemy się tego dopiero wtedy, gdy wydziały będą mogły same decydować, czy te usługi kupować. Oczywiście rozumiem, że centrala nie może zniknąć: ministerstwo i inne struktury narzucają pewnie uczelni jakąś działalność sprawozdawczą, jednak koszt takiej działalności powinien być o rząd niższy niż trzecia część środków uczelni pochłaniana dziś przez szeroko pojęte centrum.

– *Zdawałoby się, że do inicjowania takich zmian są powołane różne gremia kolegialne, łącznie z senatem. Czy nie zwracał się Pan do nich?*

– To trudne pytanie. Sam jestem członkiem senatu reprezentującym młodszych pracowników naukowych. Doszedłem do wniosku, że jakkolwiek większość osób zarządzających uczelnią ma świadomość realiów, nie są w stanie z nimi walczyć. Działalność senatu nie dotyka zmian systemowych.

– *Czy nie jest to votum nieufności wobec demokratycznej reprezentacji światłej społeczności?*

– Cały czas się zastanawiam, dlaczego w małym, demokratycznym i wykształconym gronie tak źle działają demokratyczne procedury.

– *Czy miał Pan jakieś sygnały od czytelników?*

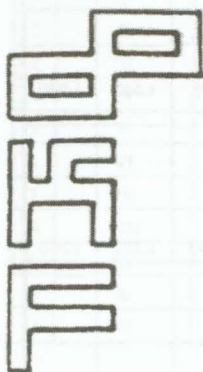
– Miałem różne telefony, w tym anonimowe, sporo poczty elektronicznej, bohemieci poczuli się wezwani do wyjaśnienia zakresu swojej działalności. Jednym słowem mam materiał na nowy numer *Skapca Akademickiego*.

– *Czy pan rektor Uniwersytetu Wrocławskiego czytał Pańskie pismo?*

– Sądzę, że tak. Jeden egzemplarz znalazł się na jego półce. Zresztą liczę na życzyliwych.

– *Dziękuję Panu za rozmowę.*

Rozmawiała: Maria Kiszka

Wszystkich miłośników dobrego kina, dawnych i aktualnych sympatyków i członków Dyskusyjnego Klubu Filmowego POLITECHNIKA śpieszmy poinformować, że po kilkumiesięcznej przerwie DKF wznowił działalność. W marcu

prezentował kino belgijskie, a w kolejne środy kwietnia zaprasza na cykl komedii pt. „Wszyscy się śmieją?”. Pytajnik przy tytule oznacza, że komedia filmowa ma różne oblicza i że to, co jednych śmieszy, nie zawsze jest zabawne dla innych.

22 kwietnia można obejrzeć „FILMOWY ZAWRÓT GŁOWY”. Jest to zabawna opowieść o tym, jak trudno twórcom filmowym osiągnąć autentyczność na ekranie, czyli jak rzeczywistość wymyka się oku kamery.

Na zakończenie cyklu 29 kwietnia – refleksyjna, rodzinna komedia firmowana

wprowadzie przez Amerykanów, ale z ducha i ciała irlandzka – „PIWNE ROZMOWY BRACI McMULLEN”. Inteligentne i błyskotliwe dialogi przy piwie pokazują problemy współczesnych Irlandczyków, którym zwykła codzienność nie zawsze pozwala żyć w zgodzie z Dekalogiem.

A zatem do zobaczenia w DKF POLITECHNIKA – jak zwykle w środy o godzinie 18⁰⁰, w sali 329 budynku A-1 przy Wybrzeżu Wyspiańskiego 27.

Prezes DKF
Małgorzata Kopias-Czekay

Od 1 kwietnia 1998 r.

Kolejna zmiana siatki płac

Dodatki funkcyjne
dla nauczycieli akademickich

Lp	Funkcja	Wysokość dodatku w zł	Poz. w tab.
1	2	3	4
1	Dziekan, Pełn. ds. Roz. Kad. Naukowej	k.I-1000;k.II-930	poz.3
2	Prodziekan	k.I- 450;k.II-410	poz.4
3	Dyr. Biblioteki Głównej	600	
4	Dyrektor Filii	450	
5	Kier. Wrocł. Centr. Sieciowo-Superkom	450	
6	Dyrektor Instytutu	k.I- 450;k.II-410	poz.5
7	Z-ca Dyrektora Instytutu	k.I- 330;k.II-300	poz.6
8	Kier. Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych	330	
9	Kierownik Studium Wychowania Fizycznego	330	
10	Kierownik Katedry	330	
11	Kierownik Zakładu Wydziałowego	330	
12	Kier. Wrocł. Centrum Transferu Technologii	330	
13	Kierown. Centrum Kształ. Ustawicz.	330	
14	Z-ca Kierownika Wrocł. Centrum Sieciowo -Superkomputerowego	240	poz.6
15	Z-ca Dyr. Biblioteki Gł.	240	
16	Z-ca Dyrektora Filii	240	
17	Kierownik Zakładu: a/zatrudniający od 6-11 osób łącznie z kierownikiem b/zatrudniający ponad 11 osób łącznie z kierownik.	190 240	
18	Kier. Studium Doktoranckiego	240	
19	Kier. Studium Podyplomowego	240	
20	Kier. Studium Pedagogicznego	240	
21	Z-ca Kier. Studium Nauki Języków Obcych	240	
22	Z-ca Kier. Studium WF	240	
23	Pełnomocnik Rektora i Prorektora	240	
24	Z-ca Kierownika Katedry	150	poz.7
25	Kierownik Zespołu Lektorów	120	
26	Kier. Studium Jęz. Polskiego	150	
27	Kier. Oddziału w Bibliotece	150	
28	Pełnomocnik Dziekana	150	

Miesięczne stawki wynagrodzeń zasadniczych
pracowników nie będących nauczycielami akademickimi

Lp.	Kategoria	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		szczebel					
		B	C	D	E	F	
1	2	3	4	5	6	7	
1	1	-	-	390	420	465	
2	2	-	395	400	430	475	
3	3	400	400	410	445	490	
4	4	405	405	425	470	520	
5	5	420	430	440	490	550	
6	6	435	470	485	540	600	
7	7	470	480	520	580	650	
8	8	485	520	570	630	705	
9	9	520	570	615	680	760	
10	10	570	600	650	725	810	
11	11	585	630	685	775	875	
12	12	595	675	715	820	935	
13	13	640	715	775	880	995	
14	14	695	775	830	940	1.055	
15	15	745	805	885	1.000	1.125	
16	16	780	850	940	1.065	1.200	
17	17	825	930	1.035	1.165	1.300	
18	18	885	1.030	1.125	1.260	1.410	
19	19	970	1.215	1.310	1.475	1.650	
20	20	1.080	1.250	1.435	1.660	1.900	
21	21	1.290	1.450	1.630	1.860	2.130	

Godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego
robotników i kierowców

Lp	Kategoria	Stawka wynagrodzenia w zł. na godzinę					
		szczebel					
		A	B	C	D	E	F
1	2	3	4	5	6	7	8
1	I	-	-	-	2,20	2,30	2,58
2	II	-	-	-	2,26	2,45	2,65
3	III	-	-	2,24	2,44	2,59	2,77
4	IV	-	2,27	2,39	2,58	2,74	2,90
5	V	2,30	2,39	2,55	2,77	2,96	3,16
6	VI	2,39	2,55	2,74	2,93	3,16	3,41
7	VII	2,49	2,68	2,85	3,07	3,33	3,58
8	VIII	2,68	2,85	3,03	3,24	3,53	3,88
9	IX	2,85	3,00	3,22	3,46	3,77	4,19
10	X	3,00	3,21	3,37	3,67	4,07	4,57
11	XI	3,21	3,37	3,62	3,92	4,38	4,95

Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego
pracowników dydaktycznych

Lp	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		wg kategorii					
		B	C	D	E	F	G
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Starszy wykładowca ze stopniem naukowym	1.160	1.240	1.300	1.400	1.470	1.680
2	Starszy wykładowca bez stopnia naukowego	1.010	1.070	1.160	1.230	1.340	1.470
3	Wykładowca	930	1.010	1.060	1.140	1.250	1.400
4	Lektor, instruktor	830	930	1.060	1.140	1.250	1.400

Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego
bibliotekarzy dyplomowanych
i dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej

Lp	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		wg kategorii					
		B	C	D	E	F	G
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Starszy kustosz dyplomowany, starszy dokumentalista dyplomowany	1.300	1.380	1.520	1.610	1.760	1.940
2	Kustosz dyplomowany, dokumentalista dyplomowany	1.070	1.270	1.370	1.470	1.610	1.760
3	Adiunkt biblioteczny, adiunkt dokumentacji i informacji naukowej	960	1.030	1.060	1.140	1.250	1.360
4	Asystent biblioteczny, asystent dokumentacji i informacji naukowej	910	930	960	1.040	1.100	1.170

Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników naukowo-dydaktycznych i naukowych

Lp	Stanowisko	Stawka miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w zł.					
		wg kategorii					
		B	C	D	E	F	G
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Profesor zwyczajny	1.930	2.120	2.310	2.500	2.740	3.000
2	Profesor nadzw. posiada. tytuł nauk.	1.710	1.830	2.000	2.220	2.430	2.700
3	Profesor nadzw. Profesor kontraktowy	1.540	1.660	1.810	1.960	2.190	2.470
4	Docent, adiunkt posiadający stopień naukowy doktora habil.	1.390	1.470	1.540	1.630	1.750	1.940
5	Adiunkt posiadający stopień naukowy doktora	1.160	1.240	1.300	1.400	1.470	1.680
6	Asystent Asystent mianowany po raz pierwszy na okres roku	960	1.030	1.090	1.180	1.260	1.340

Miesięczne stawki dodatku funkcyjnego dla pracowników nie będących nauczycielami akademickimi

Kategoria dodatku funkcyjnego	Miesięczna stawka dodatku w zł.		
	szczebel		
	A	B	C
1	2	3	4
1	55	65	90
2	65	80	100
3	90	100	140
4	130	155	200
5	150	185	240
6	220	270	350
7	485	585	725
8	650	790	990

Godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników działalności poligraficznej

Lp	Kategoria	Stawka wynagrodzenia w zł na godzinę					
		szczebel					
		A	B	C	D	E	F
1	2	3	4	5	6	7	8
1	I	-	-	-	2,50	2,67	3,02
2	II	-	-	-	2,58	2,79	3,09
3	III	-	-	2,60	2,79	2,98	3,22
4	IV	-	2,63	2,75	2,93	3,16	3,41
5	V	2,66	2,75	2,91	3,17	3,40	3,66
6	VI	2,75	2,91	3,14	3,34	3,63	3,97
7	VII	2,85	3,07	3,24	3,49	3,83	4,19
8	VIII	3,07	3,24	3,46	3,72	4,07	4,50
9	IX	3,24	3,44	3,69	3,96	4,38	4,88
10	X	3,44	3,65	3,85	4,23	4,71	5,31
11	XI	3,65	3,85	4,14	4,48	5,07	5,74

Wrocław, 25.03.1998 r.

REKTOR

 prof. Andrzej Mulaś

REGULACJA WYNAGRODZEŃ

OD 1 KWIETNIA 1998 ROKU

Na regulację wynagrodzeń od 1 kwietnia 1998 otrzymaliśmy z Ministerstwa środki na pokrycie funduszu osobowego w wysokości 5.552.400 zł. Jest to kwota na dziewięciomiesięczne skutki podwyżek z uwzględnieniem wszystkich składników wynagrodzeń.

Zmiana została przeprowadzona w sposób automatyczny na podstawie aktualnych kategorii wynagrodzeń i dotychczasowego szczebla:

- dla nauczycieli o 10,5%
- dla pracowników niebędących nauczycielami również o 10,5%, z wyjątkiem grup najniżej zarabiających tj. kat. 1 ÷ 6 w tabeli godzinowych stawek oraz kat. 1 ÷ 9 w tabeli stawek miesięcznych wynagrodzeń zasadniczych – o 13%.

Ulegają również zmianie stawki za godziny ponadwymiarowe, których wysokość przyjęto jako minimalne i maksymalne widełki stawek ministerialnych.

O wysokości stawek w ramach obowiązujących widełek decyduje dziekan – zapewniając jednocześnie pokrycie finansowe w ramach przyznanego limitu funduszu osobowego na rok 1998.

Zatem stawki za godziny ponadwymiarowe kształtują się następująco:

1. Profesor zwyczajny, profesor nadzwyczajny posiadający tytuł naukowy: od 21 do 60 zł
2. Profesor nadzwyczajny posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego lub doktora, docent, adiunkt posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego: od 18 do 50 zł
3. Adiunkt posiadający stopień naukowy doktora, starszy wykładowca: od 16 do 35 zł.
4. Asystent, wykładowca, lektor, instruktor: od 10 do 31 zł.

Po regulacji od 1 kwietnia br. średnie wynagrodzenie brutto – bez uwzględnienia godzin ponadwymiarowych nauczycieli oraz godzin nadliczbowych i uzupełniających pracowników obsługi w poszczególnych grupach pracowników kształtuje się następująco:

1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni 1804 zł
2. Pracownicy naukowci 1381 zł
3. Pracownicy dydaktyczni 1374 zł
4. Pracownicy naukowo-techniczni 1229 zł
5. Pracownicy inżynierijno-techniczni 1060 zł
6. Informatycy 1335 zł
7. Pracownicy służby bibliotecznej 1118 zł
8. Pracownicy administracyjni 1243 zł
9. Pracownicy administracyjno-ekonomiczni 1202 zł
10. Pracownicy administracyjno-techniczni 1253 zł
11. Pracownicy obsługi 667 zł
12. Robotnicy 1002 zł

W załączeniu przekazuję tabele wynagrodzeń obowiązujące od 1 kwietnia 1998.

Główny Specjalista d/s Pracowniczych
 mgr Danuta Domagała-Wiatrzyk

Targi Książki

W dniach 18-21 marca 1998 r. w Gmachu Głównym odbyły się IV Wrocławskie Targi Książki Naukowej zorganizowane przez Oficynę Wydawniczą PWR.

Patronat honorowy nad Targami objęli: Profesor Andrzej Wiszniewski, Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych, i Profesor Zdzisław Bubnicki, Przewodniczący Oddziału Wrocławskiego PAN. Opiekę naukową sprawował Profesor Andrzej Mulak, Rektor Politechniki Wrocławskiej.

Do Wrocławia zjechało 69 wystawców z całej Polski. Wśród uczestniczących w Targach było aż 40 wydawnictw uczelnianych. Reprezentowały one zarówno duże uczelnie

z wieloletnimi tradycjami - uniwersytety, politechniki, jak i mniejsze - akademie medyczne, ekonomiczne. Po raz pierwszy zaprezentowało swoją ofertę 6 oficyn wydawniczych Akademii Wychowania Fizycznego z całego kraju. Nie zabrakło potentatów wydawniczych takich jak: PWN, WNT, Wiedza Powszechna i Arkady. Corocznie przybywa na targach wystawców, lecz niestety nie przybywa miejsca. Z powodu ograniczonych możliwości wystawienniczych organizatorzy musieli odmówić gościny kilku oficynom. Targi są jedyną w ciągu roku okazją poznania pełnej oferty książki naukowej, zwłaszcza wydawnictw niskonakładowych, publikowanych przez oficyny uczelniane.

W pierwszym dniu imprezy - po spotkaniu inauguracyjnym, w którym wzięli udział zaproszeni goście, wystawcy i dziennikarze - nastąpiło ogłoszenie wyników konkursu na najtrafniejszą szatę edytorską książki na-

Przedstawiciel „Forum Akademickiego” P.Kieraciński wręcza nagrodę dyrektorowi J.Brodzie z PWN

ukowej. Do konkursu zgłoszono 134 tytuły.

Jury, któremu przewodniczył dr Ludomir Jankowski, Prorektor ds. Ogólnych Politechniki Wrocławskiej, przyznało następujące nagrody:

• **w kategorii książki technicznej:**

Zbigniew Engel, Józef Giergiel, *Mechanika. Statyka*. Projekt okładki i stron tytułowych Beata Barszczewska-Wojda. Wydawnictwa AGH, Kraków 1997,

• **w kategorii książki matematyczno-przyrodniczej:**

Siegmunt Brandt, *Analiza danych*. Projekt okładki i stron tytułowych Maryna Wiśniewska, ilustracja na okładce Maurycy Gomulicki. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998,

• **w kategorii książki humanistycznej:**

Marek Kuryłowicz, Wojciech Witkowski, *Rozprawa Jana Zamoyskiego o senacie*

ryzyskim. Projekt okładki Jerzy Durakiewicz. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 1997,

• **w kategorii książki popularnonaukowej:**

Michał Gradowski, Zdzisław Żygulski jun., *Słownik uzbrojenia historycznego*. Projekt okładki i obwoluty Yakup Erol, rysunki Ewa Żygulska. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998.

Jury postanowiło przyznać **trzy wyróżnienia** następującym tytułom:

• Herbert Lippert, *Anatomia*. Projekt okładki Dieter Vollendorf. Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner, Wrocław 1998,

• wyróżnienie dla trzech książek Wydawnictwa Uniwersytetu Gdańskiego:

– Nadanie Henrykowi Markiewiczowi tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 1997,

– Nadanie Leszkowi Kołakowskiemu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 1997,

– Janusz Tazbir, *Edytorskie potknięcia*. Projekt edytorskie: zespół pod kierunkiem Kazimierza Orzechowskiego, ilustracje, zdobniki oraz projekt okładki i strony tytułowej Andrzej Taranek. Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 1997,

• wyróżnienia dla trzech książek Wydawnictwa Arkady tworzących cykl ze względu na identyczną szatę graficzną:

– Luca Melegati, *Ceramika*, Warszawa 1997,

– Sandro Sproccati (red.), *Przewodnik po sztuce*, Warszawa 1997,

– Ernesto D'Alfonso, Danilo Samss, *Historia architektury*, Warszawa 1997.

Do konkursu zgłoszono 134 tytuły.

Obrazy odbyły się 10 marca 1998 roku. Ponadto Rektor Politechniki Wrocławskiej

Prorektor L.Jankowski w otoczeniu pracowników Oficyny Wydawniczej PWR

przyznał trzy wyróżnienia specjalne:

- za popularyzację historii nauki:

Wróciśława Bergandy, *Od alchemii do chemii kwantowej*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 1997,

- za popularyzację historii nauki na przykładzie oryginalnego ukazania rozwoju konstrukcji mostów:

Józef Głomb, *Pontifex maximus. Ponad przestrzenią i czasem*. Projekt okładki Tigran Haszmanian, ilustracje Adam Lisik, Franciszek Maurer, Tigran Haszmanian. Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice 1997,

- za dostrzeżenie potrzeb studentów studiów zaocznych:

Małgorzata Doman, Marian Matłoka, Barbara Wojcieszyn, *Matematyka dla zaocznych studiów ekonomicznych* (podręcznik oraz zbiór zadań), Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Poznań 1997.

Wszyscy nagrodzeni i wyróżnieni otrzymali kryształowe statuetki i dyplomy.

Tegoroczna impreza została uatrakcyjniona licznymi promocjami na stoiskach, była też okazją do bezpośrednich spotkań czytelników z autorami. Interującym wydarzeniem okazał się udział Wydawnictwa Prószyński i S-ka. Organizatorzy zadbał o ciekawe spotkanie, szczególnie dla wydawców akademickich, umożliwili im konfrontację z fachowcami zajmującymi się marketingiem w działalności wydawniczej oraz promocją i sprzedażą za pośrednictwem internetu. Targom towarzyszyła wystawa fotografii stanowiących materiał ilustracyjny do książek z cyklu Zamki i pałace Dolnego Śląska Romualda M. Łuczyńskiego. Jubileuszowe spotkanie towarzyszyło z okazji 30-lecia Oficyny Wydawniczej Politechniki Wrocławskiej uświetnił minikoncert muzyki kameralnej w wykonaniu studentów Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

Zaobserwowano większe niż w latach ubiegłych zainteresowanie Targami mediów wrocławskich i ogólnopolskich, co niewątpliwie wpłynęło na zwiększenie frekwencji. Oprócz środowiska akademickiego związanego z uczelnią na Targi przybyli miłośnicy książki humanistycznej, zainteresowani kulturą i sztuką, medycyną, ochroną środowiska, pojawili się też uczniowie liceów ogólnokształcących.

Mamy nadzieję, że impreza po raz kolejny usatysfakcjonowała zarówno wydawców, jak i czytelników. Uczestnicy podkreślali coraz większy profesjonalizm organizatorów Targów, wystawiając bardzo dobre oceny za pomysł, lokalizację i atmosferę.

Wiele zawdzięczamy życzliwemu zainteresowaniu Targami ze strony władz Uczelni.

Fot. Piotr Krasicki/SPAF

W sobotę 21 marca - w pierwszy dzień wiosny - goście wyjeżdżając z Wrocławia zegnali się słowami: Do zobaczenia za rok!

Halina Dudek

Uzupełniająca atrakcje

Wrocławskim Targom Książki Naukowej towarzyszyły różne dodatkowe imprezy. Nam podobał się wieczór promocyjny książki popularnonaukowej Jamesa Shreeve'a „Zagadka Neandertalczyka. W poszukiwaniu rodowodu współczesnego człowieka” zorganizowany przez Wydawnictwo Prószyński i S-ka. Spotkanie odbyło się w *Herbaciarni Pod Kalamburem*. Poprowadzili je: przybyły z Warszawy paleontolog, a zarazem tłumacz książki Karol Sabath (na zdjęciu z lewej) i archeolog z UWrocław Jan Burdukiewicz (z prawej). Obaj panowie reprezentowali dwie odrębne koncepcje naukowe rozwoju człowieka. Jak się okazuje, wśród specjalistów obecnie toczy się spór,

czy neandertalczyk był naszym przodkiem, czy też żył równocześnie z ludźmi. Istnieje poza tym jeszcze trzecia wizja sformułowana przez genetyków molekularnych.

Dyskusja przy winie i ciastkach nie doprowadziła nas niestety do rozwiązania zagadki, czy neandertalczyk był naszym przodkiem, czy raczej ofiarą naszych przodków. Ofiarą spotkania był natomiast jeden z gości (kryptoneandertalczyk?), który przedawował środki dopingujące. Czegóż to nie robi z nas pragnienie wiedzy!

Konkurs czytelnicy

Wrocławskim Targom Książki Naukowej tradycyjnie towarzyszy konkurs czytelnicy. W tym roku wrzucono do urny 278 ważnych kart do głosowania. Największe uznanie (20 głosów) uzyskała nagrodzona już w konkursie na najlepszą szatę edyorską książka Herberta Lipperta *Anatomia* (w dwóch tomach) wydana przez oficynę Urban & Partner. □

Terminarz składania wniosków o dotacje ze środków budżetowych w 1998 r.

L.p.	Rodzaj działalności	TERMINY			Informacje
		PWr	MEN	KBN	
1	Działalność statutowa i badania własne	03.09.1998	15.09.1998	30.09.1998	J.Balicka, tel. 2913 mgr G.Piechowicz tel. 2057
2	Współpraca z zagranicą	20.09.1998	20-23.09.1998	30.09.1998	mgr I.Marcinowska tel. 2270
3	Działalność ogólnotechniczna	30.08.1998	15.09.1998		mgr inż.E.Przekwas tel. 2047
4	Projekty badawcze własne	20.01.1998 20.06.1998		31.01.1998 31.07.1998	mgr J.Winohradnik tel. 3566
5	Projekty zamawiane	dwa miesiące od dnia ogłoszenia w dzienniku „Rzeczpospolita”			mgr J.Winohradnik tel. 3566
6	Projekty celowe			30.04.1998 31.07.1998 31.10.1998 31.01.1999	mgr J.Winohradnik tel. 3566
7	Projekty celowe zamawiane			31.05.1998 30.09.1998 31.01.1999	mgr J.Winohradnik tel. 3566
8	Inwestycje służące potrzebom badań naukowych i prac badawczo - rozwojowych	30.05.1998	15.06.1998	30.06.1998	inż.A.Tarczewski tel. 3399
9	Lokalne sieci komputerowe (LAN)	31.05.1998	15.06.1998	30.06.1998	mgr inż.K.Sosińska tel. 3519
10	Bazy danych	31.10.1998	15.11.1998	30.11.1998	mgr inż.E.Przekwas tel.2047
11	Oprogramowanie	15.11.1998	15.12.1998	31.12.1998	mgr inż.E.Przekwas tel.2047

Rozmowa z dyrektorem Biura Kształcenia Zagranicznego Ministerstwa Edukacji Narodowej dr Bogusławem Szymańskim, obserwatorem Olimpiady w Szklarskiej Porębie.

Promocja kultury kraju

– Jakie są Pańskie wrażenia z odbywającego się konkursu?

– Jestem tu po raz pierwszy. Uważam, że to bardzo cenna inicjatywa, pożyteczna zarówno dla osób uczących się języka polskiego, jak i nauczających. Jest to także promocja kultury kraju. Tak pojmuję tę sprawę wiele krajów kształcących cudzoziemców w swoim języku, a często robią to na skalę o wiele większą niż Polska.

– Obserwował Pan eliminacje konkursowe. Jak prezentują się uczestnicy Olimpiady w świetle tego, co mówią?

– Jako ludzie zaskoczyli mnie dojrzałością i świadomością swoich dążeń. Zwłaszcza uderzyło mnie to w przypadku studentek. Może jako osoby zmuszone do przekraczania progów wynikających z różnic kulturowych muszą wykazać się większą determinacją.

– Jak Pan ocenia znajomość języka polskiego wśród uczestników konkursu?

– Ich umiejętności są zdumiewająco duże. Oczywiście trzeba wziąć pod uwagę, że są to finaliści konkursu, że zostali wyselekcjonowani spośród większych grup studentów w swoich ośrodkach, ale należy podkreślić, że niektórzy potrafili osiągnąć ten wysoki poziom w bardzo krótkim czasie, np. pół roku.

– Czyba też znacznie wzrosła liczba krajów, z których przyjeżdżają studenci.

– Zmienił się kontekst polityki edukacyjnej. Kiedyś stosowano rozdzielniki określające, reprezentantów jakich krajów należy przyjmować. Motywacją była stricte polityczna. Teraz wszystko się zmieniło, a właściwie zmienia się, bo rodzi się nowy system odpłatności za studia. W związku z tym trudno powiedzieć, jaki zostanie przyjęty sposób pomocy krajom rozwijającym się. Wiadomo, że Polska nie może się zdobyć na masowe przyznawanie stypendiów. Miarą naszej otwartości i chęci pomocy będzie przyznawane prawo do studiów przy zwolnieniu z opłat. Natomiast zakładamy, że studenci ci będą w stanie sfinansować swoje utrzymanie.

– Jakie jest przygotowanie osób kandydujących do studiów w Polsce?

– Są wśród nich lepsi i gorsi studenci. Rolą polskich placówek, przez które będą aplikować, i uczelni jest umiejętna ocena możliwości kandydata. Podobny postulat dotyczy samych uczelni, gdyż rektorzy mają uprawnienia do podejmowania decyzji o przyjęciu studenta z zagranicy. Nie są rzadkie przypadki, że zaczepienie się na studiach w Polsce jest pretekstem do nielegalnej imigracji. Musimy to poważnie brać pod uwagę w aspekcie starań Polski o wejście do Unii Europejskiej.

– Czy Ministerstwo Edukacji Narodowej widzi potrzebę poszerzania skali nauczania języka polskiego jako obcego?

– Oprócz imprez takich jak ta organizowane są konferencje dla specjalistów nauczających języka polskiego. Na przykład Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie organizuje od 6 lat takie konferencje w Kazimierzu nad Wisłą. Wiele z dobroku tych konferencji wprowadzono już w życie. Ale nowym zjawiskiem, które obserwujemy, jest wzrost zainteresowania językiem polskim w Europie Zachodniej. To właśnie cudzoziemcy domagają się wprowadzenia certyfikacji znajomości polskiego języka. Polskie placówki dyplomatyczne sygnalizują nam, że wchodzące na polski rynek firmy potrzebują weryfikacji możliwości językowych swoich pracowników. Przygotowujemy się więc poważnie do wprowadzenia takiego systemu egzaminów. Nie ustalono jednak jeszcze, jakie będą szczegółowe rozwiązania: które instytucje zostaną uprawnione do wydawania świadectw i jakie uprawnienia będą wynikały z posiadania certyfikatu.

– Ile jest w Polsce placówek kształcących w języku polskim?

– Oprócz siedmiu jednostek podlegających MEN (w Łodzi, Wrocławiu, Kielcach, Lublinie, Rzeszowie i dwóch w Krakowie) pojawiają się komercyjne firmy niepaństwowe, np. w Warszawie i w Sopocie. Skoro można utrzymać firmę nauczając języka polskiego, to widocznie jest popyt na takie usługi. Trzeba też przyznać, że absolwenci kursów w tych szkołach mogą się dość dobrze porozumiewać po polsku już po 3 miesiącach.

Może się okazać, że oferowany obecnie przez nas kandydatom na studia w Polsce „rok zerowy” to za dużo. To pozwala sądzić, że przy obecnie zaangażowanych siłach będziemy mogli sprostać zwiększonym potrzebom.

– Dziękuję Panu za rozmowę.

Rozmawiała Maria Kiszka

V Olimpiada...

Dokończenie ze strony 3

sce przypadło Anjali Dixit z Indii. Ponadto wyróżnienia otrzymali: Wesam Qraishat z Jordanii i Marcos Andre Nascimento Silva z Brazylii. Jury postanowiło spośród uczestników Olimpiady wyłączyć dwie kategorie zawodników – studentów polonistyki i cudzoziemców pochodzących z krajów słowiańskich i bałtyckich.

W kategorii studentów polonistyki jury przyznało dwa równorzędne pierwsze miejsca. Otrzymali je: Jussi Rosti z Finlandii i Swietłana Niekrasowa z Rosji.

W kategorii studentów pochodzących z krajów słowiańskich i bałtyckich dwa równorzędne pierwsze miejsca zajęli: Witalijus Masienas z Litwy i Maksim Striekałowskij z Rosji.

Po rozdaniu nagród i uroczystej kolacji olimpijczycy i jurorzy obejrżeli program kabaretowy przygotowany przez zespół Sudańczyków z Poznania. Laureat Lino d'Almeida zaśpiewał skomponowaną przez siebie po polsku (!) piosenkę.

V Ogólnopolska Olimpiada Języka Polskiego dla Cudzoziemców była udanym przedsięwzięciem. Uczestnicy konkursu odnosili się do siebie z sympatią dając tym samym świadectwo zrozumienia olimpijskiego przesłania: „Niech zwycięży najlepszy”.

Grażyna Balkowska

Studium Języków Obcych rozbudowuje się

W grudniu 1997 roku Politechnika Wroclawska przystąpiła do modernizacji i rozbudowy Studium Nauki Języków Obcych.

Projekt przewiduje przebudowę istniejącego budynku (nadbudowa o jedną kondygnację i wykorzystanie poddasza) oraz budowę nowego sześciokondygnacyjnego budynku plombowego. Przewiduje się, że koszty inwestycji przekroczą 6 mln. zł.

Przedsięwzięcie zostało opracowane w Przedsiębiorstwie Konstruktoryjno-Rewaloryzacyjnym „Hexagon” s.c.

Przetarg na wykonanie całości projektu wygrała firma „Integer”, która podjęła się niezwykle trudnego zadania, gdyż inwestycja ma być zakończona w listopadzie 1998 r.

Po rozbudowie Studium będzie dysponowało dwoma laboratoriami wykorzystywanymi do nauki języków, salą konferencyjno-kinową na 60 miejsc oraz 23 salami dydaktycznymi.

W „plombie” znajdzie również należne sobie miejsce biblioteka SNJO wraz z czytelnią.

Ponadto w przyziemiu przewidziane jest miejsce na bar. Budynek wyposażony będzie w windę i przystosowany do użytkowania również przez osoby niepełnosprawne.

Inwestycja ta znacznie poprawi warunki nauczania języków i zapewni utworzenie większej ilości grup studenckich.

Uroczyste posiedzenie Rady Bibliotecznej BG PWr

Moduł GROMADZENIE w zintegrowanym systemie APIN

17 kwietnia odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Bibliotecznej BG PWr z okazji oddania do użytku modułu GROMADZENIE w zintegrowanym systemie bibliotecznym APIN. Przybyli na to spotkanie liczni goście: dyrektor Stanisław Madej z MEN, JM Rektor prof. Andrzej Mulak, Prorektor ds. Nauki prof. J.Zdanowski, Prorektor ds. Ogólnych dr L.Jankowski, dyrektor A.Kaczkowski i przedstawiciele prasy i telewizji.

Szczególny udział w bezpośredniej realizacji tego zadania mają pracownicy APIN: mgr inż. Stanisława Izdebska, mgr inż. Irena Rzońca i mgr inż. Monika Waniczek, a także kierująca Działem Gromadzenia mgr Danuta Dudziak i jej współpracowniczka mgr inż. Urszula Wojtasik.

Tradycyjnie już uroczyste spotkania w Bibliotece są nie tylko interesujące, ale mają też piękną oprawę.

Dyrektor BG PWr dr Henryk Szarski powitał zebranych we wspaniałym stylu, wykorzystując do prezentacji sprzęt audiowizualny. Podkreślił, że ak widoczne osiągnięcia Biblioteki w dziedzinie komputeryzacji i jej możliwości organizacyjno-techniczne, a także zaangażowanie na rzecz środowiska i regionu (polegające m.in. na prowadzeniu kursów i praktyk zawodowych) nie znajdują wciąż odpowiedniej bazy lokalowej.

„Potrzeba zwalczania bezdomności” naszej Biblioteki została też podkreślona w wypowiedzi JM Rektora, który zapewnił, że „sprawa budowy biblioteki jest testamentem przekazywanym z pokolenia na pokolenie (rektorskie)”. Odnosząc się do głów-

nego tematu spotkania, czyli komputeryzacji systemu gromadzenia zbiorów, Jego Magnificencja dał krótki rys historyczny problemu („już starożytni Babilończycy...”), z czego zrozumieliśmy, że bibliotekarz to bardzo szlachetny, choć najstarszy zawód świata.

Po czym JM Rektor i dyrektor Biblioteki wspólnym naciśnięciem klawisza komputerowego dokonali OTWARCIA MODUŁU GROMADZENIA. Za-

grzmiało i na ekranie pojawiły się błękitne pola, z których każde kryje wiele treści. Zanim jednak poznaliśmy ich znaczenie, poproszono do głosu dyrektora Stanisława Madeja z MEN. Stwierdził on, że zawsze z uwagą i uznaniem odnosił się do działalności pracowników Biblioteki PWr, gdyż ta placówka podjęła jako pierwsza trud modernizacji. Tu też odbyła się konferencja będąca oceną stanu i rozpowszechniania nowych technik informacyjnych w szkolnictwie wyższym. Należy podkreślić, że tutejsza kadra nie uległa fascynacji zagranicznymi, gotowymi systemami informatycznymi. Rozwijano własne programy z myślą o użytkowniku. Dzięki temu nie uzależniono się (również ekonomicznie) od zachodnich producentów. „Serdecznie Państwu gratuluję i jestem bardzo rad, że biorę udział w tej uroczystości” – powiedział gość z Ministerstwa.

Radością dzielą się JM Rektor i dyrektor BG dr Henryk Szarski.

Nawiązując do sprawy budowy biblioteki dyr. S.Madej zauważył, że wiele inwestycji tego typu jest realizowanych mimo ograniczeń inwestycyjnych. Do największych należy nowy gmach biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego, którego koszt przekracza trzy razy roczny fundusz inwestycyjny MEN. Podobnie udało się doprowadzić do realizacji projekt Biblioteki UJ; powierzchnia nowego budynku przekroczy dotychczas posiadaną. Niestety, w ciągu najbliższych dwóch lat wielkość finansowania szkolnictwa wyższego wyrażona udziałem procentowym w produkcie krajowym brutto nie ulegnie zdecydowanym zmianom. Jedynym optymistycznym sygnałem są deklaracje premiera Buzka i min. Balcerowicza, że zwiększone zostaną nakłady na inwestycje.

Prezentująca nowy moduł pani mgr Danuta Dudziak podkreśliła złożoność systemu, który pozwala użytkownikowi zapoznać się nie tylko z opracowanymi zbiorami (jest to ponad 100 tys. tytułów), ale i ze stanem zamówień, sposobem finansowania poszczególnych zamówień, danymi osoby zamawiającej i dostawcy książki. Można tu też uzyskać szybko informacje o aktualnym poziomie wydatków na literaturę. Ta relacyjna baza jest świetnie dopasowana do lokalnych potrzeb, a jednocześnie może współpracować z innymi systemami.

Na zakończenie, gdy gospodarze częstowali zebranych ciastkami, zwróciliśmy się z pytaniem do dyrektora Madeja o realne możliwości budowy biblioteki. „Widzę dużą szansę, że 1999 rok będzie początkiem tej inwestycji” – powiedział. A więc czy będzie to ostatnia biblioteka XX wieku, czy może pierwsza – nowej ery?

Dyrektor Stanisław Madej w otoczeniu władz uczelni.

Fot. Anna Kolodziejczyk

50 lat obecności

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa na Politechnice Wrocławskiej

Jedno z najliczniejszych i prężnie działających stowarzyszeń naukowo-technicznych na Politechnice Wrocławskiej jest Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa.

By móc mówić o jubileuszu Stowarzyszenia oraz Koła nr 1 PZITB przy Politechnice Wrocławskiej, warto przypomnieć jego początki.

Ruch stowarzyszeniowy na terenach Polski datuje się od 1877 roku, kiedy to zawiązało się w Krakowie - Krakowskie Towarzystwo Techniczne, grupujące wszystkich techników pracujących na terenie miasta. Kolejne regionalne ogniska stowarzyszeń technicznych to Lwowskie Towarzystwo Politechniczne, Stowarzyszenie Inżynierów w Poznaniu (1897 r), Stowarzyszenie Techników Polskich w Warszawie (1898 r). Pierwsze stowarzyszenie branżowe powstało w 1879 r. w Krakowie - Zrzeszenie Budowlanych, które 1907 r. zlikwidowano, zamiast niej powstała Izba Budowlanych. W 1928 roku Izbę rozwiązano, tworząc Stowarzyszenie Zawodowe Budowniczych, Kierowników Robót i Techników Budowlanych. W 1908 roku powołano Stowarzyszenie Zawodowe Przemysłowców Budowlanych RP w Warszawie. Założone w 1918 r Koło Inżynierii Lądowej na Politechnice Warszawskiej wyodrębniło ze swego grona Koło Seniorów (1921 r.), które w 1924 r. przekształciło się w oddzielną organizację Koło Inżynierów Dróg i Mostów przy Stowarzyszeniu Techników Polskich w Warszawie. W 1928 r. w Kole Inżynierów Dróg i Mostów utworzono Sekcję Budownictwa, pełniącą funkcję stowarzyszenia inżynierów budowlanych. Zarząd Koła Inżynierów Dróg i Mostów 4 i 5 maja 1934 r. zwołał zjazd organizacyjny inżynierów budowlanych, który stał się zjazdem założycielskim Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych. Prezesem PZIB został profesor Politechniki Warszawskiej Andrzej Przenicki, a wiceprezesami Waclaw Paszkowski i Stefan Bryła. W okresie wojny działalność stowarzyszenia uległa zawieszeniu. 25.09.1945 r. odbyło się nadzwyczajne walne zebranie na którym podjęto decyzje o utworzeniu oddziałów regionalnych. Oddział Wrocławski powołano 12 grudnia 1946 r. Równolegle w ramach NOT w listopadzie 1946 r. powołano Komitet Organizacyjny Stowarzyszenia Inżynierów Budowlanych, Architektów i Techników a następnie zmieniono jego nazwę na Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Budownictwa. Na Zjeździe Organizacyjnym 15.02.1947 r. SITB uchwalono statut i wybrano przewodniczącym Stefana Pietrusiewicza.

Po rocznych negocjacjach 14 - 15 czerwca 1948 roku odbył się zjazd zjednoczeniowy

Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych (PZIB) i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Budownictwa (SITB) i utworzono jedno stowarzyszenie Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa. Delegatami na zjazd z Wrocławia byli : prof. Stanisław Mielnicki, prof. Ludomir Suwalski, prof. Mieczysław Zachara (wówczas adiunkt), inż. Maksymilian Frymar i prof. Tadeusz Kolenkowicz (wówczas student - przewodniczący Koła Studentów Inżynierii Politechniki Wrocławskiej).

Wrocławskie początki stowarzyszenia datują się na dzień 12 czerwca 1948 roku, kiedy to na wspólnym zebraniu PZIB i SITB powołano Oddział Wrocławski Polskiego Związku Inżynierów i Techników. Przewodniczącym został wybrany Julian Tarłowski. W skład Zarządu weszli również profesoria Politechniki Wrocławskiej, m.in. Tadeusz Broniewski i Stanisław Mielnicki.

Pierwszy zapis w kronice koła datuje się dopiero 21 marca 1962 roku, kiedy odbyło się zebranie organizacyjno-wyborcze Koła PZITB przy Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Wrocławskiej. Przewodniczącym został wybrany Jędrzej Kuczyński.

Na przestrzeni lat w związku działało wielu znanych i zasłużonych, dla nauki i budownictwa ludzi, którzy swój czas, wiedzę i umiejętności przekazywali swoim koleżankom i kolegom na sympozjach, spotkaniach, odczytach oraz konferencjach organizowanych przez PZITB.

By przedstawić działalność Koła PZITB, należy podać cele stowarzyszenia określone w statucie: „Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa ... jest twórczym, samorządnym stowarzyszeniem naukowo-technicznym, zrzeszającym inżynierów i techników oraz studentów. PZITB zajmuje się problematyką budowlaną oraz sprawami zawodowymi i społecznymi swoich członków.”

W stowarzyszeniu nasze koło należy do najliczniejszych w kraju - aktualnie Koło PZITB nr 1 liczy 227 członków. Nic dziwnego, że posiadając tak wielki potencjał ludzki, tylu aktywnych i naukowo twórczych pracowników staramy się stanowić wzorzec dla innych kół Oddziału Wrocławskiego.

W obecnej kadencji (1996-99) członkami Zarządu Koła nr 1 są:

Piotr Berkowski, Grzegorz Duda, Barbara Korzonek, Stanisław Kowaliszyn, Dominik Logoń, Zygmunt Matkowski, Andrzej Moczko, Piotr Pietraszek, Wojciech Puła, Roman Szmigielski (przewodniczący) i Lech Zioberski.

Działalność Koła to inicjowanie spotkań, seminariów, odczytów na tematy interesujące członków stowarzyszenia na forum Koła i całego Oddziału. W ostatnich latach członkowie naszego Koła byli organizatorami wielu konferencji naukowych na skalę krajową i międzynarodową.

Pozwolę sobie wymienić tylko niektóre imprezy zorganizowane z inicjatywy Koła nr 1 w bieżącej kadencji:

- W zakresie samokształcenia
- Nowa norma stalowa - kurs szkoleniowy w 1996 r. prowadzony przez zespół prof. K.Rykaluka,
- Seminarium „Uprawnienia zawodowe w nowym prawie budowlanym” w 1997 r. przedstawił doc. Z Bodarski,
- Spotkanie z prezydentem Wrocławia, senatorem Bogdanem Zdrojewskim 97,
- W zakresie uaktywniania młodzieży poprzez organizację wyjazdów technicznych :
- Berlin 97 - największy plac budowy w Europie,
- Glaspol 97 - zakład obróbki szkła w Namysłowie,
- wycieczki na TARBUD w 1997 i w 1998 roku,
- Udział w pomocy na rzecz miasta i uczelni :
- Nagła interwencja w sprawie Teatru Polskiego - Wykonanie ekspertyz oraz nadzór naukowo-techniczny prowadzony był przez prof. K.Czaplińskiego, doc. Z.Bodarskiego i dr W.Wydrę, (Nadzór jako Zastępczy Inwestor powołano przez Oddział

Uroczyste spotkanie z seniorami PZITB

Berlin 97 – największy plac budowy w Europie

PZITB Wrocławskie Biuro Inwestycji),

- Konsultacje w sprawie remontu Hali Ludowej i nadzór naukowy sprawował dr W. Wydra,

- Pomoc na rzecz powodziar w 1997 – bezpośrednio na walach w dniach klęski i później w formie wykonywania ekspertyz dla ludności, zakładów i dla naszej uczelni.

- W ramach promocji myśli technicznej organizujemy od 1970 roku konkurs na najlepszą pracę dyplomową na Wydziale Budownictwa Łądowego i Wodnego pod patronatem Dziekana WBLiW.

Przy okazji pozwolę sobie przedstawić laureatów bieżącej edycji konkursu. Wymienię ich autorów, tytuły prac i promotorów.

Pierwszą nagrodę uzyskała praca **Piotra**

Beliny, Zastosowanie tworzyw sztucznych z włóknem węglowym (taśmy CFK) do wzmocnienia elementów żelbetowych, promotor - **dr inż. Włodzimierz Wydra.**

Drugą nagrodę uzyskała praca **Jarosława Zwolskiego, Most przez Odrę w ciągu autostradowej obwodnicy Wrocławia,** promotor - **dr**

inż. Jan Biń.

Dwie równorzędne trzecie nagrody przyznano pracom: **Andrzeja Kowalskiego, Projekt zespołu stalowych silosów na kruzywa 4x250 m3 wraz z wieżą przesiewaczy,** promotor - **dr inż. Eugeniusz Hołała** i pracy **Daniela Ziaia, Tanie, energooszczędne budownictwo szkieletowe. Analiza techniczno-ekonomiczna,** promotor - **dr inż. Józef Adamowski.**

Trzy wyróżnienia przyznano pracom: **Henryka Ligasa, Studium projektowania lekkich konstrukcji oporowych,** promotor - dr hab. inż. Andrzej Surowiecki, pracy **Bartłomieja Kuneckiego, Studium nowoczesnych rozwiązań materiałowych i technologicznych dla potrzeb budownictwa remontowego,** promotor - dr inż. Andrzej Moczko i pracy **Macieja**

Zajdla, Numerical analysis of bolted Tee-stub connections, promotor - dr inż. Andrzej Czemplik.

Gdy dodamy do tego działalność integracyjną członków Koła:

- organizację spotkań jubileuszowych honorujące szczególnie dokonania i zasługi seniorów,
- uroczyste posiedzenia związane z rocznicą powstania Koła,
- coroczny wyjazd na ryby z Kołem Wędkarskim Politechniki - „Zawody o puchar prezesa”,
- mecze piłkarskie pracownicy – studenci,
- a także pracę ze studentami jako Młodej Kadry stowarzyszenia, to wydaje się, że zakres działań jest ogromny.

Z okazji jubileuszu 50-lecia obecności PZITB na Politechnice Wrocławskiej życzę koleżankom i kolegom, członkom naszego stowarzyszenia, wielu sukcesów zawodowych i pomyślności w życiu osobistym. Życzę pełnego zadowolenia z aktywnego uczestnictwa w działalności Koła na forum uczelni i Oddziału Wrocławskiego. Zdając sobie sprawę, że środowisko budowlane oczekuje od nas wzorców nowych rozwiązań inżynierskich i wzorców etycznych, życzę Wam, by Wasze umiejętności i postępowanie było tym wzorcem do naśladowania przez następne jubileusze.

*Przewodniczący Koła nr 1 PZITB
Dr inż. Roman Szmigielski*

TARBUD '98

Wrocławskiej Hali Ludowej w dniach 26-29 marca 1998 roku odbyły się X Międzynarodowe Targi Budownictwa „TARBUD – WIOSNA '98”. Organizatorami tej imprezy byli: Wrocławskie Przedsiębiorstwo „Hala Ludowa” oraz Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „AB”. Honorowy patronat sprawowali Rektor Politechniki Wrocławskiej – prof.dr hab.inż. Andrzej Mulak i Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast – Sławomir Najnigier.

Do Wrocławia przyjechało tym razem 650 wystawców (w tym 17 zagranicznych), którzy swoją ofertę przedstawiali na 14000 m² powierzchni wystawienniczej. Wiele firm polskich działa w koprodukcji z firmami zagranicznymi, co podnosi atrakcyjność ich oferty. Nasza uczelnia miała również swoje stoisko, gdzie prezentowano współczesną aparaturę do nieniszczącej diagnostyki konstrukcji budowlanych. Głównym prezentem był dr inż. Andrzej Moczko z Instytutu Budownictwa. Stoisko nasze odwiedzili: prezydent miasta – Bogdan Zdrojewski, wojewoda – Witold Krochmal, prezes Sławomir

Najnigier oraz liczni zwiedzający.

Pracownicy naukowci PWr przygotowali szereg wykładów, które odbywały się w okresie trwania targów. Zorganizowano też „Dni otwartych drzwi” Wydziałów Budownictwa i Architektury. Instytut Budownictwa wydał broszurę z ofertą współpracy z przemysłem.

W pierwszym dniu targów rozstrzygnięto konkurs na *Wyróżniony Wyrób*. Komisja pod przewodnictwem prof.dr inż. Kazimierza Czaplińskiego (byłego dziekana Wydziału Budownictwa) rozpatrzyła 49 wniosków złożonych przez 43 wystawców. Przyznano 5 medali, 11 dyplomów, wyróżnienia i nagrody specjalne. Jednym z prestiżowych wyróżnień był Puchar wraz z Listem Gratulacyjnym J.M. Rektora Politechniki Wrocławskiej. Otrzymała je firma FORM s.c. z Wrocławia – producent i wystawca urządzenia pn. *Osuśnicz wilgotnych powierzchni*. Podkreślono wysoką skutecz-

ność tego urządzenia w osuszaniu obiektów zalanych w wyniku powodzi oraz prostotę jego obsługi, pełną automatyzację i niską cenę w porównaniu z podobnymi urządzeniami zagranicznymi. Producent otrzymał ponadto dodatkową nagrodę od organizatorów X Międzynarodowych Targów Budownictwa w postaci 10% zniżki w kosztach wynajęcia niezabudowanej powierzchni stoiska na najbliższej edycji Targów „TARBUD - JESIEŃ '98”, które odbędą się w dniach 27-30 sierpnia 1998 roku.

– Taki był, Panie Wojewodo. Antek widział.

Fot. M. Szechiński

Doktoraty honoris causa dla prezydentów

W czwartą rocznicę powstania Uniwersytetu Opolskiego, w marcu br. odbyła się uroczystość nadania tytułu **doktora honoris causa Uniwersytetu Opolskiego byłemu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Ryszardowi Kaczorowskiemu**. Jest to postać o wybitnych zasługach dla naszej ojczyzny. W okresie pierwszej okupacji sowieckiej w 1939/1940 roku służył on w Szarych Szeregach. Następnie był więziony w Białymstoku, Mińsku oraz w obozie na Kolyście. Z Armią Polską pod dowództwem gen. Władysława Andersa przeszedł szlak bojowy. Po wojnie znalazł się w Londynie, gdzie działał w środowisku emigracji polskiej, m.in. w harcerstwie polonijnym. Był członkiem Rady Narodowej, Ministrem Spraw Krajowych, a po śmierci Prezydenta RP Kazimierza Sabata jego następcą. Po powołaniu Lecha Wałęsy na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w wolnych i powszechnych wyborach uznał swoją misję za zakończoną i 22 grudnia 1990 roku na Zamku Królewskim w Warszawie przekazał insygnia prezydentowi Lechowi Wałęsie.

W podniosłej uroczystości uczestniczyli rektorzy i profesorowie uczelni Opola i Wrocławia, władze miasta, prezydent Białegostoku, przedstawiciele Supraśla i Krakowa, pani Karolina Kaczorowska oraz licznie zgromadzeni goście. Rektor Uniwersytetu Opolskiego prof. S.S.Nicieja wygłosił laudację po polsku.

Nowo mianowany doktor h.c. w swoim przemówieniu zwrócił uwagę, że „ilekroć w

Ojczyźnie dochodzi do wydarzeń tej miary, co odzyskanie suwerenności, Naród w trosce o swoją przyszłość zwraca baczniejszą uwagę na wychowanie i wykształcenie następnych pokoleń.” Przypomnił, że w czasie drugiej wojny światowej, już w pierwszym okresie istnienia Armii polskiej na terenie Związku Radzieckiego stworzono z rozkazu gen. W.Andersa Szkoły Junackie. Zachowały one ciągłość pracy po przeniesieniu się na Bliski Wschód i działały przez cały czas wojny. Szkoły te wykształciły wiele tysięcy młodzieży w duchu znajomości kultury polskiej i ofiarnej służby dla ojczyzny. Młodych żołnierzy dokształcano nawet na froncie. Ryszard Kaczorowski należał do grupy, której po zakończeniu wojny umożliwiono w Liceum 3 Dywizji Strzelców Karpackich uzyskanie świadectwa dojrzałości. Tysiące Polaków znalazło miejsca w wyższych uczelniach brytyjskich oraz uczelniach zorganizowanych z polskich środków materialnych, takich jak Polski Uniwersytet na Obczyźnie, Szkoła Nauk Politycznych, a także na rozlicznych kursach zawodowych. Pozostała poza krajem emigracja żołnierka za swój główny cel polityczny uznała dalszą służbę na rzecz odzyskania przez Polskę wolności i niepodległości.

Mówca podkreślił też wielką rolę harcerstwa w wychowaniu młodzieży w duchu narodowym. Wspomagało ono rodziców, szkolnictwo i Kościół w tym trudnym procesie wychowawczym. Przekazywano takie wartości chrześcijańskie jak odpowiedzialność, tolerancja, poświęcenie i służba ideałom. Na emigracji powtórzył się eksperyment wychowawczy wolnej Polski, z jego heroiczną walką o niepodległość i całkowitym oddaniem wolności. Właśnie z tym pokoleniem związał on swoją przyszłość i pierwsze polityczne zaangażowanie.

R.Kaczorowski stwierdził, że „Polska

wolna i niepodległa to wynik nie tylko sprzyjającej sytuacji międzynarodowej, ale także i patriotycznego działania mieszkańców jej wszystkich dzielnic. Naród uznał naszą postawę niepodległościową jako autentyczną i własną. Jest to wydarzenie bez precedensu w kronikach znanych nam, emigracji”. Dlatego „...przyznany mi zaszczytny tytuł traktuję jako wyróżnienie dla dokonań emigracji niepodległościowej na rzecz wolności i suwerenności naszej Ojczyzny”.

Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Andrzej Mulak wręczył byłemu Prezydentowi RP *Adres Gratulacyjny PWr*. W rewanżu otrzymał egzemplarz nr 10 przemówienia wygłoszonego Prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego, które opublikowano jako druk bibliofilski w ilości 25 egzemplarzy ręcznie numerowanych.

Uroczystość zakończyła się bankietem w Zamku Brzeskim wydanym dla 150 osób.

17 lutego 1998r. w Auli Leopoldyńskiej odbyło się uroczyste nadanie tytułu **doktora honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego prezydentowi Niemiec Romanowi Herzogowi**.

Z tej okazji uniwersytet gościł przedstawiciela rządu RP prof. Andrzeja Wiszniewskiego oraz wiceministra edukacji narodowej Willibalda Winklera. Prezydenta RP reprezentowała minister Danuta Hübner. Obecni byli także prof. Marek Safjan, prof. Janusz Trzciniński i prof. Andrzej Zoll z Trybunału Konstytucyjnego. Środowisko nauki reprezentowali m.in. prezes PAN prof. Leszek Kuźnicki oraz przewodniczący RGSzW prof. Andrzej Pelczar. Z ramienia Kościołów w uroczystości uczestniczyli: J.E. ks. kard. Henryk Gulbinowicz (Wrocław), J.E. ks. bp Tadeusz Rybak (Legnica), J.E. ks. bp Ryszard Bogusz (Diecezja Ewangelicko-Augsburska) oraz ks. Aleksander Konachowicz (Prawosławna Diecezja Wrocławsko-Szczecińska).

Na uroczystość przybyli z Niemiec przedstawiciele instytucji naukowych i życia politycznego, m.in. prof. Horst Fuhrmann, prof. Hans Weiler, prof. Gert Richeit i prof. Achim Müller.

Prezydenta Romana Herzoga wraz z małżonką Christiane i gości przywitał JM Rektor UWr prof. Roman Duda, który powiedział m.in.: „Widzę w tym znak i symbol nowej Europy, Europy pokoju i wspólnej, wielkiej tradycji”.

Prof. Zdzisław Kegel przypomniał drogę życiową profesora Romana Herzoga. Urodził się on w 1934 roku w Landshut (Bawaria). Po studiach na Uniwersytecie Monachijskim pracował naukowo. Osiągnął tytuł profesora. Był też rektorem.

Był sekretarzem stanu i szefem przedstawicielstwa krajowego Nadrenii-Palatynatu

w Bonn, później ministrem kultury i sportu oraz ministrem spraw wewnętrznych rządu krajowego Badenii-Wirtembergii. Był też posłem do parlamentu z ramienia CDU. Działał aktywnie w Niemieckim Kościele Ewangelickim. Był sędzią, a potem prezesem Federalnego Trybunału Konstytucyjnego. Od 1994 roku jest prezydentem Republiki Federalnej Niemiec.

Prezydent R. Herzog opowiada się za szybkim zjednoczeniem Europy. Duże znaczenie w tej dziedzinie przypisuje wzajemnym stosunkom polsko-niemieckim. Uważa, że Polska może być na Wschodzie tym, czym Francja na Zachodzie – ważnym partnerem, bliskim przez wspólnotę interesów i celów.

W swoim wykładzie Prezydent Roman Herzog zastanawiał się, jak udało się odbudować więzi między Niemcami a Polakami. Możliwe są różne odpowiedzi na to pytanie.

Pierwsza z nich ma podłoże chrześcijań-

skie: wywodzi się ona z Ewangelii i wzywa do przebaczenia.

Odpowiedź druga ma charakter historyczno-polityczny. W Polsce i w Niemczech już w latach pięćdziesiątych przypominano, że podzielone Niemcy i Polska Rzeczpospolita Ludowa nie mogą być ostatnim słowem historii. Już wtedy czołowe umysły naszych krajów przygotowywały grunt pod nową wspólność.

Odpowiedź trzecia wiąże się z rozwojem mentalności: nic nie rzuciło tak jaskrawego światła w ocenie Niemców na absurd komunizmu jak polska walka o wolność lat osiemdziesiątych. Polska zdobyła sobie wtedy w Niemczech zupełnie nowy prestiż.

Czwarta odpowiedź jest natury historyczno-psychologicznej i wiąże się z obopólną bliskością i wzajemną zażyłą znajomością z czasów poprzedzających wojnę.

Odpowiedź piąta odnosi się do wymowy

lat 1989-90, kiedy Polska zmieniła się z republiki ludowej w Rzeczpospolitą Narodu Polskiego, a Niemcy odnalazły ponownie jedność, prawo i wolność w bezpiecznych granicach, które były do przyjęcia wszystkim ich sąsiadów.

Szоста i ostatnia odpowiedź ma charakter fizyczny: odnosi się ona do przemijania czasu i jego wpływu na odczucia ludzkie.

Są to różne odpowiedzi, które dopiero zsumowane razem tworzą sensowną całość.

Prezydent Roman Herzog stwierdził, że Śląsk podejmuje się przejęcia roli punktu, w którym będą się krzyżować kultury europejskie. Przypomniał też, że Uniwersytet Wrocławski nigdy nie zajmował pozycji skrajnych. Od początku istniał tu zarówno katolicki, jak i ewangelicki wydział teologiczny. Podkreślił, że również Niemcom będzie się żyło lepiej, gdy na wschód od ich granic wzrośnie dobrobyt i stabilizacja.

Forum dyskusyjne o nauczaniu chemii w szkole średniej i na uczelni technicznej

24 marca, w piękne wiosenne popołudnie, odbyło się forum dyskusyjne, do udziału w którym dziekan Wydziału Chemicznego zaprosił przedstawicieli kuratorium, wojewódzkiego ośrodka metodycznego i nauczycieli chemii ze szkół średnich Dolnego Śląska. Otwierając forum dziekan prof. Henryk Górecki wyjaśnił przesłanki, jakimi kierował się Wydział organizując to spotkanie. Powołanie Rady Społecznej Wydziału pozwoliło nam poznać wymagania przemysłu i możliwości zatrudniania naszych absolwentów. Dyskusja z nauczycielami szkół średnich winna pozwolić na lepsze dopasowanie programu nauczania na Wydziale i oferty kształcenia do potrzeb i zainteresowań absolwentów szkół średnich. Z drugiej strony znajomość sposobu i kierunków kształcenia na naszym Wydziale powinna pomóc nauczycielom w planowaniu zajęć.

Słowem, Wydział Chemiczny stara się znać zarówno zdanie nauczycieli, jak i przedstawicieli przemysłu o naszych sposobach kształcenia.

Wydział został przedstawiony przez rodziców: prof. Pawła Kafarskiego, który omówił strukturę i kierunki badań oraz prof. Andrzeja Matynię, który wyjaśnił sposób i filozofię studiowania. Następnie mgr inż. Adam Mazur z Zakładów Chemicznych w Blachowni (przedstawiciel Rady Społecznej) przedstawił perspektywy zatrudniania absolwentów chemii w przemyśle. Wskazał on, że nasi absolwenci nie powinni mieć problemów ze znalezieniem ciekawej i nieźle płatnej pracy. W końcu mgr Halina Bielicka (absolwentka Wydziału Chemii Politechniki Wrocławskiej, przedstawicielka Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego) przedstawiła krótko zasady reformy oświaty, obrazując je przykładami zmian, jakich można oczekiwać w zakresie chemii.

Spotkanie uświetnił Marek Długosz (absolwent klasy o profilu matematyczno-chemicznym XIV LO, a teraz student Akademii Ekonomicznej), którego wzbudziła zachwyty słuchaczy.

W dyskusji wzięło udział niewiele osób. Zainaugurował ją prof. Przemysław Mastalerz wskazując, że obecny sposób nauczania chemii w szkole średniej jest zbyt szkolastyczny i powoduje, że uczniowie nie lubią tego przedmiotu. Nauczyciele zgodzili się z tym poglądem. Pozostali dyskutanci (wśród których było zaledwie dwoje nauczycieli) wyrażali pogląd, że spotkania nauczycieli szkół średnich i nauczycieli akademickich powinny odbywać się częściej i nawet wskazali, gdzie i kiedy mogłyby się odbyć takie spotkania.

Ważnym punktem programu było spotkanie towarzyskie, które odbyło się w Klubie Studenckim. Dopiero na tym spotkaniu odbyła się prawdziwa i szczerza dyskusja (w tak zwanych podgrupach) o bolączkach systemu edukacyjnego, konieczności ciągłego dokształcania i negatywnej roli korepetycji (niezbędnego, dla jako takiego egzystowania nauczyciela, elementu zarobkowego jego pracy).

Festiwal Nauki u Sąsiadów

Poniżej przedstawiamy niektóre propozycje imprez Festiwalowych Uniwersytetu Wrocławskiego:

DYSKUSJE PANELOWE

1. Klonować czy nie klonować (moderator: prof. Tadeusz Wilusz)
2. Ewolucja (moderator: prof. Jan Mozrzy-mas)
3. Porządek i chaos (moderator: prof. Ludwik Turko)
4. Polska w Europie (moderator: dr Beata Ocieпка)
5. Politologia wobec nowych wyzwań (mo-derator: prof. Stanisław Dąbrowski)
6. Śląsk - Polska - Europa (Śląsk w bada-niach historyków polskich) (moderator: prof. Marek Czapliński)
7. Co tam Panie w edukacji - szkoły trzy-mają się mocno? (moderator: prof. Elżbieta Lonc)

BLOK PRZYRODNICZY "OD ATOMU DO GWIAZD"

I. WYKŁADY

1. Czy w atomie jest duch?
2. Powstawanie pierwiastków.
3. Chemia i środowisko.
4. Chemia i ńrodowisko.
5. Kataliza czyli chemia może wszystko.
6. Chemia ratuje życie.
7. Lewa i prawa dłoń czyli asymetria w che-mii.
8. Chemia życia codziennego.
9. Jak tworzyć chemię w komputerze, czyli komputer może zastąpić zlewkę.

10. Atomy na powierzchni; mikroskopia skaningowa.
11. Alternatywne źródła energii; wodór - paliwo przyszłości?
12. Pożytki z ciekącego kranu.
13. Fraktale, komputery i muzyka.
14. Paradoksy hydrodynamiki.
15. O widzeniu i tworzeniu obrazów optycz-nych.
16. Nierozzerwalne związki elektryczności i magnetyzmu.
17. Lekarz + ultradźwięki = diagnoza.
18. Mikrobiologiczne insektycydy: ryzyko i bezpieczeństwo biologicznego zwalczania owadów.
19. Cytogenetyka molekularna roślin.
20. Metodologiczna relacja: ekologia - ochrona środowiska.
21. Ekologia a czynna ochrona gatunkowa roślin.
22. Żywe kryształy w świecie roślin.
23. Po co nam biotechnologia?
24. Rośliny transgeniczne - jeść czy nie jeść.
25. Liposomy - nowe nośniki leków.
26. Molekularne podstawy ruchu.
27. Alkohol twój wróg czy przyjaciel - wpływ alkoholu na organizm człowieka.
28. Opowieści antropologiczne: szczątki sławnych Polaków.
29. Odtwarzanie wyglądu przyżyciowego człowieka.
30. "Inwestowanie" rodziców w dzieci.
31. Pionowa mobilność społeczna osób wy-sokich.
32. Nadumieralność mężczyzn.
33. Czy żonaci żyją dłużej i są zdrowsi?
34. Przeszłość, terażniejszość i przyszłość Muzeum Przyrodniczego UWr.
35. Najpilniejsze zadania XXI wieku.
36. Ingerencja w pulę genetyczną człowie-ka - klonowanie ludzi.

37. Czy wirus HIV stanowi zagrożenie?
38. Polarna stacja naukowa UWr. na Spit-zbergenie.
39. Zjawiska katastrofalne i ich skutki na Dolnym Śląsku.
40. System klimatyczno-środowiskowy Ja-skini Niedźwiedziej w Kletnie.
41. Alternatywne źródła wody dla Wrocła-wia.
42. Wulkany na ziemiach Polski.
43. Kamienie z nieba.
44. Gwiazdy zmienne.

BLOK HUMANISTYCZNY "Wrocław - Śląsk - Polska - Świat - wczoraj i dziś"

I. WYKŁADY.

1. Ojczyzna - Polszczyzna (prof. Jan Mio-dek)
2. Problematyka wychowania dorosłych (prof. Jerzy Semków)
3. Staropolskie podróże zagraniczne (prof. Bogdan Rok)

II. PRELEKCJE

- Dalekie kraje - dalekie kultury.

III. WARSZTATY

1. Kamień w archeologii (Katedra Archeolo-gii).
2. Ceramika w archeologii (Katedra Arche-ologii).
3. Problematyka psychologii (Instytut Psy-chologii).
4. Złoty Wiek Śląska (Biblioteka Uniwersy-tecka).
5. Strategie polityczne (Instytut Nauk Poli-tycznych).

IV. WYCIECZKI

1. Obiekt Staro Miasta Wrocław.
2. Fortyfikacje Wrocławia.
3. Judaika Wrocławia.
4. Wrocław Literacki. (ela)

Sprawozdawczo-wyborcze zebranie Komisji Zakładowej

31 marca odbyło się sprawozdawczo-wybor-cze zebranie Komisji Zakładowej NSZZ „So-lidarność” przy Politechnice Wrocławskiej. Gościem zebrania był JM Rektor PWr prof. A. Mulak. Obecny również Proroktor ds. Ogól-nych dr L. Jankowski przybył na zebranie jako delegat. Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” był reprezentowany przez pana Janusza Ła-znowskiego (wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu) i Walentego Styrcza, przewodniczą-cego Regionalnej Komisji Wyborczej ZR „S”. Jako delegaci przybyli mgr Kazimierz Pabi-siak (kierownik ZUS) i mgr Mariusz Wojty-szyn (Społeczny Inspektor Pracy). Wśród ser-decznie witanych zasłużonych gości znaleźli się dr Stanisław Jabłńska (były przedstawiciel „S” w różnych gremiach) i Janusz Biernat (przewodniczący Komisji Zakładowej „So-lidarności” od marca 1990 do lutego 1991). Dr Małgorzata Michalewska reprezentowała ZNP. Z Przedstawicielstwa Pracowniczego obecni byli Anna Kałka (przewodnicząca) i mgr Jer-zy Borowiec (przewodniczący poprzedniej kadencji). Nie przybył niestety zaproszony na zebranie przewodniczący Zarządu Regionu dr Tomasz Wójcik, którego w tym dniu zatrzy-mały w Warszawie obowiązki przewodniczą-cego komisji sejmowej.

Zebranie, któremu przewodniczył Kazimierz Marszałek, otworzył ustępujący przewodni-

czący Komisji Zakładowej „S” dr inż. Witold Jabłński.

Następnie zabrał głos JM Rektor PWr prof. Andrzej Mulak. Przypomnił pierwsze zebra-nia „Solidarności” na PWr, które odbywały się przed 18 laty w zupełnie innych warunkach. Stwierdził, że w obecnych, również niełatwych czasach Związek i Uczelnia mogą się wzajem-nie wspierać. W przekształcającym się środo-wisku gospodarczym i w obliczu nieustannych zmian regulacji prawnych trudno jest władzom uczelni wyważyć interesy instytucji i pojedyn-czych osób. Dlatego ważne jest, by związek zawodowy uosabiał troskę o pracowników i studentów. Mimo trudności władze PWr chcą utrzymać markę uczelni i doprowadzić ją do lepszych czasów.

Rektor podkreślił, że szkoły wyższe nie mogą ograniczyć się do starań o pieniądze na swoją działalność. Muszą też wymuszać zmia-ny systemowe, reformę edukacji, opieki spo-łecznej i innych dziedzin życia. Związki za-wodowe powinny wspierać Uczelnię w dąże-niu do przemian, zwłaszcza w odniesieniu do Regionu Dolnośląskiego.

Wiceprzewodniczący ZR „Solidarności” Ja-nusz Łaznowski podkreślił dorobek Komisji Zakładowej „S” przy PWr. Jej reprezentanci osiągnęli wysokie godności. Być może wśród obecnych są przyszli ministrowie, premierzy,

a może nawet (dodał patrząc na Antoniego Tarczewskiego) jeden król. (Kandydat na kró-la uklonił się.) Przypomnił też symboliczny fakt, że wybierane obecnie władze wprowa-dzą Związek w XXI wiek. Podkreślił też, że prawdziwą misją związków zawodowych jest nie polityka, a obrona godności pracy ludz-kiej. Związek powinien więc zająć się głów-nie sprawami pracowniczymi pozostawiając sprawy polityczne parlamentarzystom. Niepo-kój związkowców budzi fakt, że nie rozpoczęto jeszcze reform zapowiadanych w programie wyborczym AWS, choć 60 posłów z tej listy to działacze związkowi. Rozwiązania wyma-ga też sprawa ogromnego majątku związko-wego wciąż znajdującego się w rękach OPZZ.

Głos zabrała też przewodnicząca ZNP Mał-gorzata Michalewska, która podkreśliła korzy-sci płynące z współpracy między organiza-cjami związkowymi.

Ustępujący przewodniczący KZ „S” W. Ja-błński przedstawił sprawozdanie z działalno-sci Związku w ostatniej kadencji.

Następnie przystąpiono do wyborów. No-wym przewodniczącym KZ został Ryszard Wroczyński, jedyny kandydat na to stanowis-ko. Wybrano też 32-osobową Komisję Zakła-dową NSZZ „S” i trzyosobową Komisję Re-wizyjną, a także ośmiu delegatów na Walne Zebranie Delegatów Regionu i pięciu delega-tów na Walny Zjazd Delegatów Krajowej Sek-cji Nauki. (mk)

Wykaz studenckich laboratoriów otwartych

„Akcja 500”

Wydział Architektury

ul. B. Prusa 53/55 Budynek E-1 pokój 25
Liczba stanowisk – 20

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego

plac Grunwaldzki 11 Budynek C-7 pokój 25
Liczba stanowisk – 16

plac Grunwaldzki 11 Budynek C-7 pokój 27

plac Grunwaldzki 9 Budynek D-2 pokój 119

Liczba stanowisk – 8
Wybrzeże Wyspiańskiego 27 Budynek A-1 pokój 249

Liczba stanowisk – 24

Wydział Chemiczny

ul. Łukasiewicza 2 Budynek A-2 pokój 16

Liczba stanowisk – 12
ul. Smoluchowskiego 23 Budynek A-3 pokój 404

Liczba stanowisk – 12
Wybrzeże Wyspiańskiego 42 Budynek H-6 pokój 20

Wydział Elektroniki

ul. Janiszewskiego 11/17 Budynek C-2 pokój 108

Liczba stanowisk – 30
ul. Janiszewskiego 11/17 Budynek C-3 pokój 016

Liczba stanowisk – 10
ul. Janiszewskiego 11/17 Budynek C-3 pokój 127

Liczba stanowisk – 48
ul. Janiszewskiego 7/9 Budynek C-5 pokój 308

Liczba stanowisk – 28
ul. Janiszewskiego 7/9 Budynek C-5 pokój 905a

Wydział Elektryczny

plac Grunwaldzki 13 Budynek D-1 pokój 304

Liczba stanowisk – 38
ul. Chełmońskiego 12 Budynek P-20 pokój 16

Wydział Górniczy

ul. Teatralna 12 Budynek K-3 pokój 518

Wydział Inżynierii Środowiska

plac Grunwaldzki 9 Budynek D-2 pokój 206

Liczba stanowisk – 17
plac Grunwaldzki 9 Budynek D-2 pokój 228

Wydział Informatyki i Zarządzania

Wybrzeże Wyspiańskiego 27 Budynek A-1 pokój 203

Liczba stanowisk – 12
plac Grunwaldzki 9 Budynek D-2 pokój 107

Wydział Mechaniczno Energetyczny

ul. Smoluchowskiego 21 Budynek A-4 pokój 354

Liczba stanowisk – 15
plac Grunwaldzki 9 Budynek D-2 pokój 12

Wydział Mechaniczny

ul. Smoluchowskiego 25 Budynek B-1 pokój 112

Liczba stanowisk – 18
ul. Łukasiewicza 7/9 Budynek B-5 pokój 20

Liczba stanowisk – 11
ul. Braci Gierymskich 154 Budynek P-13 pokój 45

Liczba stanowisk – 11

Wydział Podstawowych Problemów Techniki

Wybrzeże Wyspiańskiego 27 Budynek A-1 pokój 140

Liczba stanowisk – 38
Wybrzeże Wyspiańskiego 27 Budynek A-1 pokój 211

Liczba stanowisk – 10
Wybrzeże Wyspiańskiego 27 Budynek A-1 pokój 313

Liczba stanowisk – 9
ul. Janiszewskiego 14 Budynek C-11 pokój 402

Liczba stanowisk – 24

Filia Legnica

ul. Batorego 8 pokój 311

Liczba stanowisk – 15 pokój 312

Liczba stanowisk – 16

Filia Jelenia Góra

pl. Piastowski 27 pokój 14

Liczba stanowisk – 20

Filia Wałbrzych

ul. Armii Krajowej 78 pokój 115

Liczba stanowisk – 24

CENTRUM NAUKOWO-USŁUGOWE „ALCHEMIA”

z siedzibą w budynku C-6 Politechniki Wrocławskiej

tel: 320-31-41, fax: 48-53-75

e-mail: alchemia@kchf.ch.pwr.wroc.pl.

oferuje

duży wybór artykułów papierniczych i biurowych,
akcesoria komputerowe, odczynniki i aparaturę chemiczną,
użytkując związków chemicznych,
kompleksową organizację konferencji, sympozjów i zjazdów,
tłumaczenia, ekspertyzy w zakresie nauk technicznych
oraz obsługę formalno-prawną dużych zamówień

Dostawy dla jednostek organizacyjnych Politechniki GRATIS

Zamówienia przyjmujemy telefonicznie, faksem, pocztą elektroniczną
oraz bezpośrednio w Biurze Obsługi Klienta,
w pok. 143, bud C-6, w godz. od 10:00 do 14:30.

Dla pracowników i studentów Politechniki Wrocławskiej
oraz stałych klientów zapewniamy rabat w wysokości 5 %

NA WYDZIAŁACH

GÓRNICZY

Na posiedzeniu w dniu 25.03.1998 Rada Wydziału wyraziła zgodę na powołanie w Instytucie Górnictwa dwóch zakładów: Zakładu Geodezji i Systemów Geograficznych oraz Zakładu Geotechniki Górniczej zatwierdzając jednocześnie na kierownika Zakładu Geotechniki Górniczej dr inż. Andrzeja Wojtaszka.

Zaopiniowano wnioski o nadanie odznaczeń państwowych: Złotego Krzyża Zasługi dr inż. Andrzejowi Wojtaszkowi, dr Stanisławowi Ślusarczykowi, dr inż. Sławomira Jerzakowi; Srebrnego Krzyża Zasługi mgr inż. Krzysztofowi Czerskiemu; Brązowego Krzyża Zasługi inż. Alicji Szulmanowicz.

Powołano trzyosobową komisję do czuwania nad prawidłowym przebiegiem przewodu doktorskiego mgr Jacka Bigosińskiego. Z uwagi na interdyscyplinarny charakter tej pracy powołano trzech recenzentów

Ustalono limity przyjęć na Wydział Górniczy na rok akademicki 1998/99.

PPT

Na posiedzeniu Rady Wydziału dnia 11.12.1997 poruszono sprawę przekazania Dyrektorowi Filii w Legnicy niektórych uprawnień dziekana związanych z tokiem studiów.

Omawiano też projekt utworzenia od roku akademickiego 1998/99 zaocznych studiów inżynierskich na kierunku *matematyka*, specjalność *informatyka matematyczna*. Prodziekan prof. J. Nowak poinformował, że Komisja Programowa WPPT zamierza zaproponować utworzenie Studium Podyplomowego z zakresu *inżynierii optycznej*.

Na posiedzeniu Rady Wydziału 26.02.98 poparto wniosek o utworzenie na WPPT Wydziałowego Zakładu Pomiarowej i Medycznej Aparatury Elektronicznej.

W głosowaniu jawnym jednomyślnie postanowiono poprzeć wniosek o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Wrocławskiej prof. Ilyi Prigogine'owi oraz powołano promotora i recenzentów w tej sprawie.

Jednocześnie postanowiono również poprzeć wniosek o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Wrocławskiej prof. Moiseyowi I. Kaganowowi oraz powołano promotora i recenzentów w tej sprawie.

W 25. rocznicę ukończenia studiów na Wydziale Chemicznym PWr

Srebrny zjazd absolwentów Wydziału Chemicznego

W dniach 29-31 maja 1998 po raz czwarty odbędzie się czwarty zjazd absolwentów Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej z roku 1973 (spotkania takie są organizowane co pięć lat). Tym razem uroczystość wypadnie w dwudziestą piątą rocznicę ukończenia studiów.

Srebrny Zjazd rozpocznie się spotkaniem absolwentów, ich przyjaciół i sympatyków w piątek 29 maja 1998 w Sali Wałbrzyskiej. Gościem honorowym będzie prof. Tadeusz Pieniążek, Dziekan-Senior Wydziału Chemicznego.

Wśród atrakcji przewidzianych na piątek zaplanowano wręczenie dyplomu „Honoregowego Absolwenta '73 Wydziału Chemicznego” prof. Tadeuszowi Pieniążkowi, wystąpienie dziekana Wydziału Chemicznego prof. Henryka Góreckiego, wykład nadzwyczajny prof. Jana Miodka i pamiątkową fotografię Absolwentów '73 przed Gmachem Głównym PWr. Będzie też okazja do wizyt na wydziale i w instytutach oraz do spotkań z przyjaciółmi i promotorami.

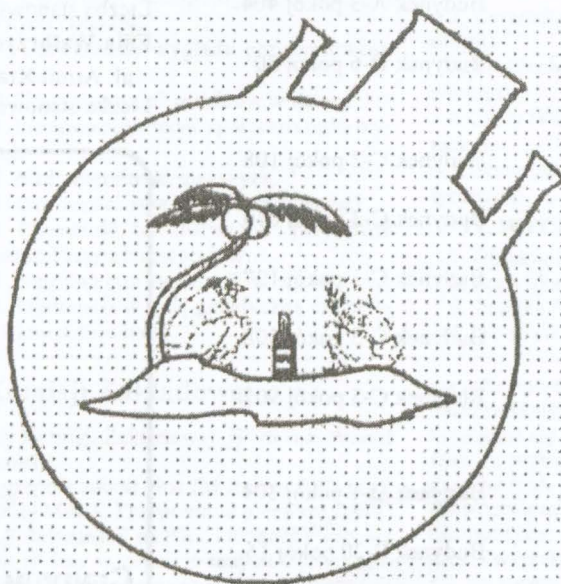
Po południu nastąpi wyjazd do Polanicy Zdr., gdzie około godz. 20 rozpocznie się

Srebrny Bal Absolwentów '73 (wszyscy uczestnicy proszeni są o srebrne elementy strojów).

W sobotę będzie czas na spotkania towarzyskie i zwiedzania Polanicy. Atrakcją wieczoru stanie się pieczenie dzika przy ognisku i wspólne śpiewy.

Informacjami na temat szczegółowego programu służą członkowie Naczelnej Rady Organizacyjnej:

- Tomasz Chmielewski, Naczelnik, tel. (071) 320-38-94, Email: chmielewski@ichn.ch.pwr.wroc.pl
- Ryszard Gabryś, Sekretarz Generalny, tel. (071) 320-33-88, dom (071) 345-21-18.

Wydział Podstawowych Problemów Techniki

organizuje

dwusemestralne studia podyplomowe

z Inżynierii optycznej
w zakresie optyki widzenia.

Warunkiem przyjęcia są ukończone studia wyższe o dowolnym kierunku i pozytywny wynik rozmowy kwalifikacyjnej. Dokumenty kandydatów będą przyjmowane w dziekanacie WPPT w dniach 14.05.-19.06.1998, a rozmowa kwalifikacyjna odbędzie się 4.07.1998. Zajęcia będą odbywać się w soboty i niedziele (lub w piątki i soboty), średnio co drugi tydzień (osiem dwudniowych sesji w semestrze).

Warunkiem zaliczenia kursu będzie pomyślne zaliczenie egzaminów oraz przedstawienie pisemnej pracy końcowej. W przypadku pomyślnego zdania egzaminów absolwenci otrzymają świadectwo ukończenia Studium, w przeciwnym przypadku otrzymają świadectwo uczęszczania na kurs (pod warunkiem nieprzekroczenia dopuszczalnej liczby nieobecności).

Koszt studiów wynosi 1.000 zł semestralnie.

REMONTY, REMONTY... W BIBLIOTECE

Rozpoczął się dawno oczekiwany i jakże niezbędny remont Magazynu Archiwalnego przy ul. Kowalskiej. Biblioteka Główna Politechniki Wrocławskiej uzyskała środki na ten cel z Fundacji na rzecz Nauki Polskiej w ramach programu LIBRARIUS.

Zakres planowanych prac ogólnobudowlanych jest szeroki, ale po ich ukończeniu znacząco poprawią się warunki przekazywania i udostępniania zgromadzonych tam wielu zbiorów. Nie znaczy to jednak, że załatwiony zostanie temat budowy nowej biblioteki. Tylko nowy gmach biblioteki rozwiąże problemy lokalowe, zlikwiduje rozproszenie zbiorów i umożliwi użytkownikom pełne korzystanie z księgozbioru.

Magazyn będzie niedostępny dla czytelników do 31.08.1998 r.

Z góry przepraszamy za powstałe utrudnienia i niedogodności i zapraszamy do składania zamówień od 1 września 1998 r.

Zakończył się remont w Bibliotece Beletrystycznej w Gmachu Głównym PW (A-1). Zmieniono aranżację pomieszczenia i układ zbiorów. Stali czytelnicy chwalą zmiany, nowi

myślą, że zawsze było tak przyjemnie i ładnie.

Biblioteka Beletrystyczna funkcjonuje na naszej uczelni już od kilkudziesięciu lat. Pod koniec ubiegłego roku odeszła na emeryturę, po czterdziestu latach pracy w Bibliotece Beletrystycznej, pani Anna Lewandowska, świetnie znająca historię Biblioteki, a nawet losy jej czytelników.

Planujemy, że w niedalekiej przyszłości proces udostępniania zostanie skomputeryzowany. A jest co komputeryzować: zarejestrowanych jest około 3000 czytelników, którzy w roku akademickim 1996/97 wypożyczyli około 30.000 książek. Katalog on-line (baza BELETRYSTYKA) obejmuje zbiory od 1994 r., a książki starsze cieszące się zainteresowaniem czytelników są wprowadzane do bazy sukcesywnie.

Wielu czytelników przekazuje Bibliotece dary: lektury szkolne, ciekawe książki, aktualne czasopisma, które wzbogacają księgozbiór i służą wszystkim czytelnikom. Gorąco zachęcamy do takiej formy wspierania Biblioteki Beletrystycznej! (au)

BAZY KOMPUTEROWE – nowy katalog

Ukazał się nowy katalog komputerowych baz danych wydany przez Bibliotekę Główną i OINT PW. Prezentuje on 30 baz danych, którymi dysponuje nasza Biblioteka. Materiał podzielono na trzy części:

- bazy tworzone w Bibliotece PW (katalogi biblioteczne i baza przedstawiająca dorobek naukowy pracowników uczelni),
- bazy tworzone przez inne ośrodki (bazy bibliograficzne, które rejestrują artykuły z czasopism naukowych, książki, materiały konferencyjne, dysertacje, raporty naukowe i patenty; bazy pełnotekstowe oraz bazy specjalistyczne, wykorzystywane głównie w pracy biblioteki),

• światowe serwisy informacyjne.

Bazy danych są udostępniane w:

- Oddziale Rozpowszechniania Informacji (bud. A-1, pok. 307f tel. 320-35-27 i 320-

29-03) od poniedziałku do piątku w godz. 8⁰⁰-18⁰⁰,

- Oddziale Informacji Bieżącej (bud. A-1, pok. 307d, tel. 320-23-08) od poniedziałku do piątku w godz. 8⁰⁰-18⁰⁰,

- Sekcji Katalogów (bud. A-1, pok. 308, tel. 320-28-93) od poniedziałku do piątku w godz. 8⁰⁰-20⁰⁰ i w sobotę w godz. 9⁰⁰-14⁰⁰,

Bibliotece i OINT Instytutu Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich (bud. A-3, pok. 318, tel. 320-35-15) od poniedziałku do środy w godz. 9⁰⁰-18⁰⁰, w czwartek w godz. 9⁰⁰-16⁰⁰, w piątek w godz. 9⁰⁰-15⁰⁰.

Mamy nadzieję, że nasz nowy informator pozwoli pracownikom i studentom zapoznać się z bazami danych, które oferuje Biblioteka Politechniki Wrocławskiej, ułatwi ich wybór i wykorzystanie. □

DLA DOCIEKLIWYCH – rozwiązanie zagadek ...

1. Książki zajmują w bibliotekach PW 17 km. półek, a czasopisma (o to nie pytaliśmy) ok. 8 km.

2. W 1996 roku z okazji jubileuszu 50-lecia Biblioteki Rektor zawiesił pobieranie kar za nieterminowy zwrot książek. Z „amnestii” skorzystało kilkadziesiąt osób, a jeden z czytelników oddał książkę po 30 latach.

3. Najstarsze książki w naszych zbiorach to: L.Euler *Mechanica sive motus scientia analytice exposita* (wydana w roku 1736) oraz B.F.de Belidor *Architectura hydraulica oder: Die Kunst, das Gewässer (...) anzuwenden* (wydana w roku 1766). Są to książki przejęte z niemieckiej Wyższej

Szkoły Technicznej. Całość tego księgozbioru liczy około 20.000 woluminów. Najliczniej reprezentowane są działy: fizyka (E), budownictwo (L), maszynoznawstwo (N), technologie (R), chemia (H), kopalnictwo (P) i elektronika (O).

Katalog zbiorów ponemieckich znajduje się w pok. 308 (bud. A-1). Dostępny jest on od poniedziałku do piątku w godzinach 8⁰⁰-20⁰⁰, a w soboty od 9⁰⁰-14⁰⁰. Informacje o księgozbiorze można uzyskać także telefonicznie pod numerem 320-28-93.

... i nowa zagadka

Skąd pochodzi i co oznacza powiedzenie: „Albo zginął, albo jest nauczycielem”?

FILIA WAŁBRZYSKA

LUTY – MARZEC

6.02.98 – szkolenie pracowników Filii Wałbrzych oraz Filii Legnica nt. zamówień publicznych

13.02.98 – spotkanie w Urzędzie Miasta Wałbrzycha nt. zagrożeń wynikających z gromadzenia wody w nieczynnej sztolni Friedrich-Wilhelm przebiegającej m.in. w pobliżu obiektów Filii

16.02.98 – spotkanie dyrektora Filii z prezesem firmy Grossman A.Piechowiakiem nt. zatrudnienia absolwentów

18.02.98 – wywiad dyrektora Filii dla Radia Wrocław

19.02.98 – spotkanie dyrektora Filii z wicewojewodą wałbrzyjskim A.Kosiorem

23.02.98 – spotkanie dyrektora Filii z Posłem na Sejm RP Z.Senkowskim oraz przewodniczącym Sejmiku Samorządowego województwa wałbrzyjskiego K.Predkim

24-27.02.98 – udział Filii Wałbrzych w IV Targach Zawodowców w Wałbrzychu

24.02.98 – impreza studencka „Bal Karnawałowy”

3.03.98 – zakończenie rekrutacji na studia zaoczne na Wydziale Chemicznym

4.03.98 – powołanie dyrektora Filii Ryszarda Kabata do pełnienia funkcji wiceprezesa Dolnośląskiej Spółki Inwestycyjnej SA w Lubinie

4.03.98 – rozpoczęcie postępowania przetargowego na zainstalowanie elektronicznego systemu alarmowego w obiektach i pomieszczeniach Filii

10.03.98 – rezygnacja R.Kabata z pełnienia funkcji dyrektora Filii Wałbrzych z dniem 31.03.98 (po 7 latach i 3 miesiącach) w związku z objęciem funkcji w DSI S.A.

13.03.98 – rozpoczęcie postępowania przetargowego na przebudowę byłych gabinetów lekarskich na sekretariat toku studiów

17.03.98 – impreza studencka „Hallowy Turniej Piłki Nożnej”

17.03.98 – rozpoczęcie postępowania przetargowego na wykonanie nowej wewnętrznej sieci telefonicznej

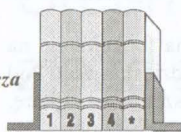
26.03.98 – pożegnalne spotkanie dyrektora Filii z pracownikami

KSIĄŻKI, które polecamy...

PODSTAWY RECYKLINGU TWORZYW SZTUCZNYCH

Praca zbiorowa
pod red. Marka Kozłowskiego

Oficyna
Wydawnicza
PWR

Drogi Czytelniku!

Jeśli zajmujesz się problemem zagospodarowania odpadów z tworzyw sztucznych, ta książka na pewno Ci się przyda. Jeśli nie – masz wyjątkową szansę zapoznania się z tą modną problematyką. Podręcznik powstał w trakcie realizacji projektu TEMPUS S-JEP-09315-95 „Ecological Aspects of Plastic Waste Management” przez zespół koordynowany przez prof. J. Zwoździaka i dr M. Kozłowskiego, a reprezentujący ośrodki akademickie z Włoch, Portugalii i Polski. W ramach projektu na Wydziale Inżynierii Środowiska PWR uruchomiono w 1996 r. kurs dyplomowy „Zagospodarowanie odpadów z tworzyw sztucznych”. Książka stanowi pomoc dydaktyczną dla studentów tego kursu, ale będzie też pożyteczna dla studentów innych kursów mających przybliżyć tworzywa sztuczne – ich budowę, charakterystykę materiałową, przetwórstwo, modyfikację i recykling. Interdyscyplinarny charakter podręcznika sprawia, że zarówno specjaliści jak i specjalizujący się mogą w nim znaleźć interesujące dla siebie rozdziały.

Tworzywa sztuczne to materiały, z którymi mamy coraz częściej do czynienia. Aż trudno uwierzyć, że w minionym dziesięcioleciu światowa produkcja tworzyw sztucznych wzrosła o 62%, gdy produkcja stali zmalała o 21%. Zagospodarowanie odpadów pożytkowych (niezależnie od ich rodzaju) staje się coraz większym problemem, a ekologia – obok ekonomii – zaczyna decydować o rozwoju nowoczesnych społeczeństw. Współczesny inżynier dobierając tworzywo dla wyrobu powinien uwzględniać – oprócz parametrów użytkowych oraz technologii produkcji – także czas życia produktu i sposób utylizacji odpadów.

Odzyskiwanie wartości surowcowych bądź energetycznych tkwiących w zużytych wyrobach, jest wciąż zjawiskiem marginalnym – zwłaszcza w naszym kraju. Wysypiska są pełne odpadów, których odporność pozwoli im tam przetrwać nieraz kilkaset lat. Biorąc pod uwagę światową produkcję tworzyw sztucznych – ok. 130 mln ton rocznie – można przewidywać, że problem gromadzących się odpadów będzie stanowił wyzwanie cywilizacyjne XXI wieku.

Parlament Europejski przyjął 20 grudnia 1994 r. zalecenie mające znaleźć się w legislacji wszystkich krajów Unii Europejskiej, a zakładające odzysk 50-65% wagowych opakowań oraz recykling 50-65% tej ilości. Począwszy od 1 stycznia 1998 r. na rynek Unii Europejskiej mogą trafić wyłącznie opakowania zgodne z zaleceniami wspomnianej dyrektywy. Dlatego zaletą prezentowanego podręcznika są zamieszczone w nim przykłady i doświadczenia legislacyjne z różnych krajów Unii Europejskiej.

Żeby zagospodarować odpady z tworzyw sztucznych, można zastosować technologie spalania z odzyskiem energii, pirolizę – z odtworzeniem surowców chemicznych, albo recykling mechaniczny polegający na powtórnym przetwórstwie odpadów z tworzyw sztucznych przy użyciu zwykle stosowanych metod. Profesjonalne potraktowanie recyklingu wymaga nie tylko znajomości technologii, ale także wiedzy z zakresu chemii i fizyki polimerów – stąd książka zawiera również takie rozdziały. Uwzględnienie specyficznego charakteru związków makrocząsteczkowych, wynikających stąd implikacji dla właściwości użytkowych i trwałości tworzyw sztucznych w warunkach eksploatacji, a także niezbędnych zabezpieczeń i metod modyfikacji odpadów polimerowych może umożliwić pełniejsze wykorzystanie ich wartości materiałowych. Książka „Podstawy recyklingu tworzyw sztucznych” pozwala nam dostrzec w uciążliwych odpadach źródło pożytecznych surowców wtórnych.

• Chemia polimerów • Starzenie się i stabilizacja polimerów • Struktura i właściwości polimerów • Reologia i przetwórstwo tworzyw sztucznych • Mieszanie i kompozyty polimerowe • Metody recyklingu tworzyw sztucznych • Wpływ recyklingu na właściwości polimerów • Legislacja dotycząca recyklingu tworzyw sztucznych w Unii Europejskiej. □

Get

W Instytucie Cybernetyki Technicznej 6 marca br. pojawił się gość nietypowy dla profilu naukowego tegoż instytutu. Dyrektor I-6 – prof. Janusz Biernat zaprosił znakomitego wrocławskiego miedziorytnika – Eugeniusza Geta Stankiewicza na spotkanie z pracownikami naszej uczelni. Artysta plastyk, grafik, plakacista (autor m.in. plakatów kilkunastu Przeglądów Piosenki Aktorskiej), ilustrator książek jest znany nie tylko w Polsce, ale i poza granicami naszego kraju. Swoje studia rozpoczął jednakże na Politechnice Wrocławskiej, na Wydziale Architektury. Tu w latach 1961-1966 zaliczył 9 semestrów, po czym zauważony przez prof. Dawskiego, za jego namową rozpoczął w 1966 r. studia na PWSSP, które ukończył w 1972 roku. Po studiach związał się na krótko z wydawnictwem „Ossolineum”, a następnie zatrudnił się w pracowni grafiki w „Elwro”. Tu zaczęła się jego przygoda z serigrafią (sitodrukiem). Od 1975 r. „urwał się hierarchiom” i poszedł już własną drogą artystyczną. Od kilkunastu lat zajmuje się głównie miedziorytem.

W pierwszej części spotkania rozmowę z gościem prowadzili: Justyna Bajda i Andrzej Jarosz (historycy sztuki, doktoranci Uniwersytetu Wrocławskiego). Artysta wyjaśniał, na czym polega technika miedziorytu służąca do powielania obrazu. Jest ona niezwykle czasochłonna, wymagająca od twórcy dobrej kondycji fizycznej. Jest to technika dla osób o usposobieniu flegmatycznym. Warto podkreślić, że w odróżnieniu od wielu artystów E. Get Stankiewicz prowadzi swoje dzieło od początku (ostrzenia rylca) do końca (wykonanie odbitki). Z komputera korzysta dopiero przy pracy poligraficznej (przy korektach walorowych i koloru). Broni tezy, że nie wystarczyło musi być nowoczesne. Dlatego pracuje rylcem ze stali, a nie myszką komputera czy piórem świetlnym.

Mówi o sobie, że jest człowiekiem książki, a właściwie ilustratorem. Wielką wagę przywiązuje do literactwa, ale nie uczestniczy w rewolucji ortograficznej. Większość jego dzieł jest oryginałami. Tworzy tylko na zamówienie. Jest jednak wiele prac, które czekają na realizację. Ocenie odbiorców pozostawia kwalifikację, czy jest artystą, czy rzemieślnikiem.

W drugiej części spotkania padały pytania z sali. Wśród przybyłych gości znaleźli się dwaj koledzy Artysty z okresu jego studiów na PWR. Byli to panowie: prof. Ernest Niemczyk z Instytutu Historii Architektury, Sztuki i Techniki oraz dr Henryk Idczak z Instytutu Telekomunikacji i Akustyki. Rozpoczęła się część wspomnieniowa oraz dyskusja o nauczaniu rysunku na naszej Uczelni.

Na spotkanie z E. Getem Stankiewiczem przybyli nie tylko pracownicy PWR, ale także studenci Uniwersytetu Wrocławskiego (z historii sztuki) i osoby z Akademii Muzycznej. Okazało się, że kontakt ze sztuką integruje ludzi niezależnie od ich zawodowych zainteresowań.

Inicjator i główny organizator tego spotkania – dr Janusz Łakomski (I-6) był wspierany w działaniu nie tylko przez swego dyrektora. Bezinteresownie zaangażowały się też inne osoby: pani Justyna Bajda i pan Andrzej Jarosz – prowadząc dyskusję i służąc pomocą w organizacji, pan Konrad Górniak (artysta plastyk) – komponując zaproszenie, pan Zbigniew Czuryk (właściciel firmy REPRINT) – drukując zaproszenia, pan Mariusz Kurek – przygotowując kolekcję afiszów zapowiadających spotkanie. Panie z klubu w I-6: Barbara Szulejko (kierownicza) i Bożena Orłowska też poświęciły swój wolny czas przygotowując spotkanie od strony kulinarnej.

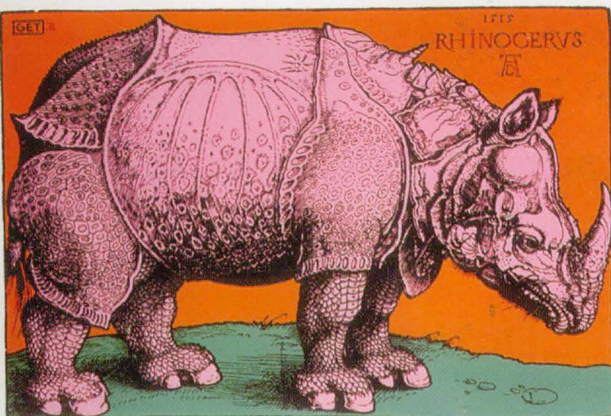
Pamiętką tego wydarzenia jest serigrafia wg projektu A. Dürera pokolorowana przez E. Geta Stankiewicza (1974r.) ofiarowana przez artystę Instytutowi Cybernetyki Technicznej. Ozdobi ona ściany Laboratorium Podstaw Informatyki w Zakładzie Podstaw Informatyki, gdzie wiszą już dwa plakaty Przeglądów Piosenki Aktorskiej zaprojektowane przez naszego Gościa.

A więc, technokraci, nie bójcie się artystów! (HW)

Get Stankiewicz

Uczestnicy spotkania mogli przysłuchiwać się rozmowie artysty z historykami sztuki Justyną Bajdą i Andrzejem Jaroszem, a także dawnymi jego kolegami, dziś pracownikami PWr, dr Henrykiem Idczakiem i prof. Ernestem Niemczykiem (z prawej).

Ściany Laboratorium Podstaw Informatyki (1-6) ozdobiły подарowane instytutowi przez E. Get-Stankiewicza prace. Na zdjęciach: serigrafia wg A.Dürera, którą Get pokolorował (po lewej) i plakat przygotowany dla 19. Przeglądu Piosenki Aktorskiej umieszczony wśród komputerów.

... i 19. Przegląd Piosenki Aktorskiej

Jedną z atrakcji wśród imprez towarzyszących 19.PPA był występ Chóru Akademickiego Politechniki Wrocławskiej (widoczny powyżej). 14 marca chór wykonał „Mszę Polską” wg ks. Jana Twardowskiego, do której muzykę skomponował Hadrian Filip Tabęcki. Zespołem przygotowanym przez Piotra Ferensowicza dyrygował Stanisław Rybarczyk, a jako soliści gościnnie wystąpili m.in. aktorzy: Krystyna Tkacz i Krzysztof Kolberger. Na zdjęciu powyżej: kompozytor (po lewej) w rozmowie z solistami oraz członkinią chóru p. Agnieszka Figurską (po prawej).

Akademicki Klub Lotniczy PWr

Wypad do Muzeum Techniki w Pradze

(szosodromą, ale... autobusem)

